Dosarul nr. 1-2167/2024 (1-828/13); 20-1-7670-27062013

SENTINȚĂ
În numele legii

29 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp,Topalov Olga

cu participarea:
Acuzatorului de stat Sergiu Roșu, Lucia Arsenii, Nadejda Barbalat,
Părții vătămate Vasile Chiținiuc
Apărătorul părții vătămate Nicanor Conoval
Apărătorilor inculpatului Viorel Malanciuc, Victor Palancica
Inculpatului Piotr Toma

examinând în ședință publică, în procedura generală, cauza penală de învinuire a lui:

Toma Piotr ***** căsătorit, doi copii minori, studii medii, angajat în cîmpul muncii, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, nu se află la evidenţa psihiatrică şi narcologică pe această cauză a fost în stare de reținere, arestare preventivă din 14 iulie 2013 pînă la 29 februarie 2016, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26 și 145 alin. (2) lit. a), b), p) din Codul penal.

***Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei**:*

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 26 iunie 2013, fiind redistribuită judecătorului Angela Vasilenco la data de 11 septembrie 2024 și examinată în fond cu pronunțarea sentinței la data de 29 ianuarie 2026.

Procedura de citare legală, executată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

1.Fapta prejudiciabilă constatată

Inculpatul Toma Piotr, din interes material a pregătit omorul intenționat a lui a Chiţiniuc Vasile din următoarele considerente și în următoarele circumstanțe: Toma Piotr închiria împreună cu soția sa Toma (Taban) Ludmila a***** fiind dobândit prin moștenire de către Scutaru Elena și Chiținiuc Simion de la Chiţiniuc Fiodor, decedat în 2011, care locui-se până la deces în apartamentul vizat cu concubina sa Tabană Vera.

După decesul lui Chiţiniuc Fiodor, Tabană Vera a dat permis rudelor sale și anume lui Toma Piotr si Toma (Taban) Ludmila să locuiască în el fără a avea careva drept legal de a gestiona apartamentul *****

Dat fiind faptul că între Scutaru Elena, Chiţiniuc Vasile și Taban Vera au apărut divergențe referitor la proprietatea apartamentului, ultima s-a adresat în judecată cu cerere de numire a moștenitorului legal asupra imobilului.

În cadrul examinării procesului, Scutaru Elena și Chiţiniuc Vasile a obținut în prima instanță câștig de cauză. Nemijlocit, având scopul preluării apartamentului Toma Piotr s-a adresat la cunoscutul său Cujba Nicolae care la momentul adresării își ispășea pedeapsa în locurile de detenție și dispunea de cunoștințe în lumea interlopă, cu rugămintea de a-i oferi contantul unei persoane de încredere care pentru o remunerare bănească, ar săvârși omorul lui Chiținiuc Vasile.

Cujba Nicolae, la rândul său având scop de a demasca acțiunile infracționale a lui Toma Piotr, conștientizând că în caz contrar poate fi atras la răspundere penală, a comunicat faptele expuse colaboratorilor organelor de drept, care întru curmarea omorului lui Chiținiuc Vasile, l-au împuternicit pe Cujba Nicolae, în caz de adresarea repetată a lui Toma Piotr să-i transmită numărul de telefon a presupușilor asasini și anume Lavric Vladislav și Donțov Alexandru.

Expunând acordul, confirmând-și repetat intenția de a-l omorî pe Chiținiuc Vasile, Toma Piotr în data de 04.06.2013, la întâlnirea cu presupușii asasini Lavric Vladislav și Donțov Alexandru, care a avut loc în mun. Chișinău, str. Bogdan Voevod, le-a comandat executarea omorului lui Chiținiuc Vasile contra sumei de 2000 dolari SUA, transmițându-le numerele de telefoane a victimei, pentru identificarea ultimului.

La următoarea întâlnire care a avut loc la 08.06.2013, tot în același loc le-a transmis o parte din suma convenită în mărime de 1200, pentru cheltuielile legate de urmărirea și identificarea presupusei victime.

La 11.06.2013, Toma Piotr, i-a transmis lui Donțov Alexandru poza lui Chiținiuc Vasile, specificând modul de asasinare și anume împușcat ori tăiat cu toporul, cât și stabilind un termen cât mai restrâns.

Nemijlocit înscenând omorul lui Chiținiuc Vasile, la 14.06.2013, conform înțelegerii prealabile, Lavric Vladislav și Donțov Alexandru s-au întâlnit cu Toma Piotr la terasa cafenelei „Green Hills-Nistru", amplasată în mun. Chișinău, b-ul Ștefan cel Mare și Sfânt, comunicându-i că omorul comandat a fost executat prezentându-i aparatul foto cu 4 poze ce confirmă executarea omorului, după ce i-a transmis FlashCardul din aparatul foto cu pozele indicate, primind în schimb suma de bani în mărime de 4600 lei, parte a recompensei pentru omor, ca ulterior, timp de două săptămâni să le mai transmită 1500 dolari SUA, conform înțelegerii, privind suma finală, negociată anterior, însă la intervenția lucrătorilor organelor de drept au fost reținuți în flagrant.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Toma Piotr a comis infracțiuniea prevăzută de art. 26 și art. 145 alin. (2) lit. a), b), p) din Codul penal și anume: pregătirea omorului intenționat din interes material, la comandă, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul.

2.Privind procedura

În ședința de judecată, inculpatul Toma Piotr s-a prezentat, menționând că nu recunoaște vina în comiterea infracţiunilor imputate, iar apărătorul inculpatului a susţinut examinarea cauzei în procedură generală, motiv pentru care, în conformitate cu articolele 321, 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în şedinţă publică, cu participarea inculpatului Toma Piotr şi a apărătorului admis în proces.

3.Poziția părților în cadrul dezbaterilor judiciare

Partea acuzării, în dezbaterile judiciare a solicitat a-l recunoaște vinovat pe Toma Piotr***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 26, 145 alin.(2) lit. a), b), p) Cod penal. Stabilirea pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 26, 145 alin.(2) lit. a), b), p) Cod penal, cu închisoarea pe un termen de 10 ani, în conformitate cu art. 72 din Codul de procedură penală, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu includerea termenului aflării în arest preventiv din 14.06.13 până la 10.01.2014 ora 12.30. Admiterea acțiunii civile înaintate de partea vătămată, de încasat de la inculpat în folosul lui Chiținiuc Vasile prejudiciul moral în sumă de 500.000 lei.

Apărătorul părții vătămate Nicanor Conoval și partea vătămată Chiținiuc Vasile au susținut poziția expusă de procuror.Asolicitat încasaeea de la inculpat în calitate de prejudiciu material suma de 50000 lei și prejudiciu moral suma de 500000 lei.

Apărătorii Viorel Malanciuc și Palancica Victor au solicitat achitarea lui Toma Piotr din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute la art.26, 145 alin.(2) lit.a),b) și p) Cod Penal. Respingerea acțiunii civile înaintate de către partea vătămată ca neîntemeiată, derivând dintr-o faptă provocată, admiterea cererii de excludere a probelor.

4.Poziția inculpatului.

(Declarațiile din ședința de judecată 19.11.2025)

Inculpatul Toma Piotr ***** declară că învinuirea ce i se aduce nu o recunoaște, menționând constant că nu a avut intenția de a comite fapte violente sau de a lipsi de viață vreo persoană.

Inculpatul relatează că, după căsătorie, la invitația lui Chiținiuc Fiodor, unchiul soției sale s-a mutat împreună cu familia în apartamentul acestuia din municipiul Chișinău, întrucât Chiținiuc Fiodor se afla într-o stare gravă de sănătate. După o perioadă, Chiținiuc Fiodor s-a mutat la țară, iar ulterior a decedat.

După decesul acestuia, inculpatul susține că au început să apară persoane necunoscute la domiciliu, care îi cereau insistent să părăsească locuința, fără a avea o bază legală clară sau o decizie definitivă privind succesiunea. Totodată, inculpatul susține că, în această perioadă, soția lui Chiținiuc Fiodor ar fi fost alungată din localitatea unde locuia, iar situația succesiunii era litigioasă, fiind examinată inclusiv de instanțele de judecată.

Inculpatul declară că a fost telefonat pe timp de noapte de către Cujbă Nicolai, consătean din satul său, care este rudă cu fratele său, acesta fiind închis într-un penitenciar. Cujbă Nicolai i-a solicitat să îi depună bani pe contul de telefon sau să îi să îi facă un colet. Inculpatul i-a comunicat că nu dispune de timp și că are alte treburi de rezolvat.

Ulterior, inculpatul a fost din nou telefonat de către Cujbă Nicolai, care aflase despre situația dificilă în care se afla inculpatul. În cadrul convorbirii, inculpatul i-a comunicat unele detalii, inclusiv faptul că are probleme legate de apartament. După o perioadă de timp, inculpatul a fost telefonat de către Lavric și Donțov, care i-au propus să se întâlnească, invocând problemele pe care le avea cu casa.

Inculpatul le-a comunicat că acestea sunt problemele sale personale și că le va rezolva de sine stătător. În continuare, inculpatul a fost telefonat de mai multe ori, inclusiv pe parcursul nopții, fiind insistent solicitat să iasă la întâlnire.

Inculpatul menționează că era sunat și amenințat că va avea probleme în cazul în care nu va accepta întâlnirea. În cele din urmă, inculpatul a acceptat să se întâlnească cu Donțov și Lavric. Aceștia purtau chipiuri/pălării și ochelari. La întâlnire, i s-au adresat reproșuri în termeni necenzurați, fiind întrebat de ce a ieșit atât de greu. Cei doi se aflau într-un automobil, iar pe bancheta din spate inculpatul a observat o bâtă și un pistol. Aceștia i-au propus modalități de „rezolvare” a

problemei, iar inculpatul a avut impresia că aceștia sunt din Ucraina, din orașul Odesa.

Soluția propusă de aceștia presupunea omorul unei persoane. Inculpatul a refuzat categoric această variantă și a întrebat dacă există și alte căi de soluționare. După întâlnire, inculpatul a revenit acasă, unde a fost telefonat de către Cujbă Nicolai, care l-a amenințat că, în cazul în care nu acceptă soluția propusă, îi va omorî tatăl sau unul dintre frați. Inculpatul precizează că părinții săi au opt copii, un frate mai mare cu un an și șase frați mai mici.

După această convorbire, inculpatul l-a telefonat pe tatăl său și l-a avertizat despre amenințările primite. Inculpatul menționează că toate apelurile telefonice au fost efectuate de pe numere neidentificate, întrucât, de fiecare dată când încerca să sune înapoi, numerele erau închise sau inexistente.

Donțov îl telefona de asemenea de pe numere neidentificate. Inculpatul afirmă că a fost telefonat inclusiv din penitenciar, unde era amenințat cu violențe grave, în cazul în care nu se întâlnea cu Donțov și Lavric. De asemenea, soția inculpatului a fost telefonată și amenințată în repetate rânduri.

În urma acestor amenințări, inculpatul s-a întâlnit din nou cu Donțov și Lavric, cărora le-a comunicat că nu acceptă varianta omorului, însă a sugerat ca o variantă ruperea piciorului. Cei doi i-au propus însă alte metode violente, inclusiv folosirea toporului sau a armei de foc.

Ajuns acasă, inculpatul a fost din nou telefonat de către Cujbă Nicolai, care l-a amenințat din nou. Totodată, Cujbă Nicolai a telefonat-o pe mama inculpatului, amenințând că el și „bratvaua” îl vor omorî dacă nu va accepta planul propus. Mama inculpatului i-a comunicat că acestea sunt problemele fiului său și că acesta le va rezolva.

Inculpatul mai menționează că, timp de două zile, a fost telefonat pentru a se întâlni și a transmite o sumă de bani. Întâlnirea urma să aibă loc între inculpat, Lavric și Donțov. Inculpatul precizează că avea asupra sa suma de aproximativ 4.000 de lei, întrucât venea de la serviciu. Întâlnirea a fost stabilită în apropierea Teatrului „Mihai Eminescu”, la o pizzerie. La această întâlnire, inculpatul a fost reținut de către angajații unității „Fulger”.

Ulterior, inculpatul a fost escortat la Procuratură, la procurorul Cociu, care i-a prezentat mai multe documente spre semnare. Inculpatul a refuzat să semneze în lipsa unui avocat, motivând că nu cunoaște conținutul documentelor. A solicitat să telefoneze pe cineva pentru a anunța ce s-a întâmplat și pentru a transmite cheile de la domiciliu. Procurorul i-ar fi spus că, în cazul refuzului de a semna, îi va da o foaie albă pentru a semna. Inculpatul a refuzat din nou. Ulterior, i-a fost desemnat un avocat din oficiu, care i-a recomandat, de asemenea, să nu semneze nimic până la angajarea unui avocat ales.

Inculpatul a fost dus la Inspectoratul de Poliție de pe strada Bulgară și reținut pentru 72 de ore. Procurorul Cociu a revenit și i-a spus că, dacă dorește să fie eliberat și să-și crească copilul, trebuie să semneze o foaie A4. Inculpatul a refuzat din nou.

Evenimentele au avut loc într-un weekend, fiind reținut într-o zi de vineri. Ulterior, în ziua de luni, inculpatul a avut o întrevedere cu avocatul Viorel, căruia i-a comunicat presiunile exercitate pentru semnarea documentelor, iar avocatul i-a interzis să semneze.

Inculpatul a fost apoi escortat la Penitenciarul nr. 13. După 3–4 zile, procurorul Cociu a revenit, solicitând din nou semnarea unei foi A4. Inculpatul a întrebat motivul solicitării. În instanța de judecată, inculpatul menționat un deținut care fusese în aceeași celulă cu Cujbă Nicolai și care i-a relatat că acestuia i se aduceau colete doar pentru a-l atrage pe inculpat în Penitenciarul nr. 13.

După verificarea informațiilor, inculpatul a aflat că în spatele acestui plan s-ar afla Chiținiuc Vasile, care îi aducea colete lui Cujbă Nicolai atât la Penitenciarul „Pruncul", cât și la Penitenciarul nr. 13. Inculpatul subliniază că intenția sa nu a fost niciodată de a omorî sau de a face rău cuiva în legătură cu casa respectivă. Din toate comunicările avute cu Cujbă Nicolai, Lavric, Donțov și procurorul Cociu, scopul său a fost doar să fie lăsat în pace, împreună cu familia sa.

La domiciliul său nu venea direct Chiținiuc Vasile, ci persoane care afirmau că vin din partea acestuia sau din partea doamnei Elena.

La întrebările apărătorului inculpatului Viorel Malanciuc, inculpatul Toma Piotr a declarat că pe domnul Cujbă îl cunoaște de mic copil, acesta locuind nu departe de părinții săi, singura informație cunoscută fiind că a comis careva fapte rele și a fost la pușcărie. Inculpatul a menționat că pe Lavric și Donțov nu i-a cunoscut până la aceste evenimente și că, ulterior, nu dorește să îi cunoască și să știe careva informații despre aceștia. Cu Donțov, inculpatul Toma Piotr s-a întâlnit de 2–3 ori, a treia oară fiind deja în penitenciar. Inculpatul a declarat că inițial a refuzat ideea de a-l omorî pe Chiținiuc Vasile, însă a fost telefonat atât el, cât și familia sa (mama, tatăl și soția), fiind amenințați că, în cazul în care va renunța sau se va adresa poliției, va fi „făcut felul" unuia dintre ei. A concretizat că dorea să meargă la poliție deoarece tremura de frică. A indicat că a fost amenințat de Cujbă, Donțov și Lavric. Inculpatul a relatat că de către Donțov, Lavric și Cujbă a fost grăbit atât prin apeluri telefonice, cât și la întâlniri, întrucât aceștia veneau din Ucraina și nu aveau timp să rezolve situația verbal, ci doar prin violență, cu toporul sau pistolul, ceea ce ar fi dus la omor.

La întrebările procurorului Arseni Lucia, inculpatul Toma Piotr a declarat că, după decesul lui Chiținiuc Fiodor, succesor era concubina care locuia cu soția sa la casă, însă la imobil pretindeau fratele și sora lui Chiținiuc Fiodor. Inculpatul a menționat că a fost amenințat, însă plângeri la poliție nu a depus. A indicat că

persoanele cu care comunica nu i-au comunicat de la cine vin. A mai declarat că nu a considerat că anume partea vătămată ar fi trimis persoanele respective. Partea vătămată era prezentă la momentul în care i se comunica să elibereze casa. Referitor la litigiul civil privind succesiunea, inculpatul a precizat că succesoare era concubina lui Chiținiuc Fiodor, iar cauza a ajuns la Curtea de Apel, deoarece instanța de fond a decis în defavoarea ei.

Cu domnul Cujbă, inculpatul a declarat că avea relații familiale, nici bune și nici rele. Acesta l-ar fi telefonat noaptea pentru a-i transmite pachete sau țigări, iar inculpatul dorea doar să îi dea pace. Inculpatul a menționat că nu i s-a dat un număr de telefon al unei persoane care ar fi rezolvat întrebările. Întâlnirea cu Donțov și Lavric în ziua reținerii a fost inițiată de Donțov, Lavric și Cujbă. La prima întâlnire cu Donțov și Lavric, inculpatul s-a prezentat cu numele „Petrea de la Koliță", din motiv că așa i-au spus Donțov, Lavric și Cujbă. Aceștia l-au telefonat pentru a se vedea urgent cu Donțov și Lavric. Inculpatul a declarat că fraza „Надо избавиться от одного человека" nu a fost spusă de el. A menționat că audierea din acea zi conține declarații veridice.

Referitor la fraza „De-l dat jos", inculpatul a declarat că nu ține minte ce a avut în vedere prin această frază, dar a concretizat că nu se referea la moarte. La prima întâlnire, prin fraza „De calișit de tăt dar să nu aibă multe zile, să trăiască câteva zile și la revedere", inculpatul a declarat că nu a avut în vedere împușcarea victimei, întrucât nu cunoștea ce soluție să aleagă din propunerile aduse.

A menționat că au fost vorbe purtate atât telefonic, cât și verbal. La a doua întâlnire, prin fraza „Ну его нету и всё, быстро его нет, чтоб не было и всё", inculpatul a declarat că nu poate comunica nimic.

Din fraza „Можно и молотком / можно и пистолетом", a precizat că aceste expresii aparțineau lui Donțov sau Lavric, pe care el le repeta din frică, dar până la urmă spunea să nu-l ucidă. A menționat că există secvențe video în care aceștia rostesc aceste fraze. Inculpatul a declarat că i-a achitat lui Lavric și Donțov în felul următor: prima dată le-a dat 100 de euro, iar a doua oară nu le-a dat bani, însă aceștia l-au doborât și i-au luat din buzunar 4000 de lei sau 100 de euro, ca un fel de plată pentru a scăpa de ei, neținând minte exact suma luată.

A relatat că filele în care erau scrise datele de contact ale părții vătămate îi aparțin ca scris. Inculpatul a declarat că a fost amenințat telefonic de Donțov și Lavric, însă nu a depus plângeri. A mai menționat că poza lui Chiținiuc Vasile a fost printată de către el și dată de către el.

La întrebările apărătorului părții vătămate Chiținiuc Vasile–Conoval Nicanor, inculpatul Toma Piotr a declarat că poza o avea de la Cujbă, care i-a transmis-o prin rețeaua de socializare Odnoklassniki. A indicat că locuiește în *****A concretizat că Cujbă Nicolae a decedat și a declarat că jumătate de sat se temea de Cujbă Nicolae, întrucât acesta și-ar fi ucis mama și și-ar fi tăiat fratele cu

cuțitul. A menționat că a fost amenințat de acesta în timp ce se afla în penitenciar, fiind amenințați nu doar el, ci și părinții și soția sa.

(Declarațiile inculpatului din ședința de judecată 14.02.2019,*Vol. IV, f.d 134-135)*

Fiind audiat în şedinţă de judecată, *inculpatul* **Toma Piotr** a declarat că învinuirea îi este clară, vina nu o recunoaște. La începutul anului 2012 s-a legat cu d-nul Cujbă Nicolai, care este cumnatul fratelui său. Cujbă l-a apelat și l-a rugat să îi pună bani pe contul său, pe când el se afla în Penitenciar. I-a pus bani pe contul său, apoi acesta l-a telefonat din nou peste două săptămâni, trei aproximativ. Inculpatul i-a explicat că are o problemă, iar Cujba i-a comunicat că toate problemele vor fi rezolvate, inculpatul i-a comunicat că îl deranjează niște persoane seara când vine acasă.

Cujba l-a întrebat cam cine presupune el că sunt acele persoane. Inculpatul i-a explicat că pot să fie din partea d-nului Chiținiuc Vasile. După aceasta a fost telefonat de Cujba și i s-a spus că sunt oameni care vor rezolva această întrebare, dar dacă inculpatul se va adresa cuiva sau va se va răzgândi, vor fi distruși părinții săi și copiii.

Apoi inculpatul a fost apelat de Lavric sau Donțov, nu își aduce aminte cine concret l-a sunat, și s-a întâlnit cu ei, iar peste o săptămână s-a întâlnit cu ambii. A discutat cu ei. Aceștia i-au comunicat că sunt de la Nicolai Cujbă și le-a dat numărul de telefon al d-nului Vasile Chiținiuc și le-a spus să vorbească cu el. Însă Lavric și Donțov au spus că Cujbă dorește altceva.

Lavric și Donțov i-au cerut bani pentru benzină. I-au cerut suma de 1000 lei. Apoi, peste o săptămână, a fost telefonat și s-a întâlnit cu Lavric și i-a dat banii pentru benzină, 1000 lei, și tot atunci i s-a explicat dacă el se va adresa la un colaborator de poliție, atunci familia sa va suferi.

Inculpatul a perceput prin acest cuvânt că vor suferi multe suferințe. Apoi a fost telefonat de către Cujbă Nicolai peste vreo două-trei zile și a fost informat că d-nul Vasile are poze pe internet. După aceasta, a scos pozele de la un internet club. A printat poza lui Chiținiuc într-un internet cafe și i-a dus-o lui Lavric Veaceslav sau lui Donțov, unuia dintre ei.

A transmis poza lui Donțov sau lui Lavric, nu își aduce aminte concret cui, în parcul central, iar aceștia îi dădeau deciziile ce și cum să facă. Propunerile lui Lavric și Donțov i-au fost comunicate despre Cujbă, că au în gând să îl împuște pe Chiținiuc sau cu toporul să îl ucidă. Aceasta a fost undeva în martie anul 2013, atunci când a transmis și fotografia acestuia. A refuzat propunerile acestora și a plecat acasă.

În acea seară a fost telefonat de către Cujbă, Lavric și Donțov. A fost amenințat în toate felurile. A fost amenințat pentru faptul că nu a luat decizia. A fost amenințat că, dacă nu va lua decizia părinții săi vor fi spânzurați și la fel și el.

Apoi a fost telefonat la data de 13 martie 2013, de la ora 5 dimineața până la orele 14:00, de către Lavric, Cujbă și Donțov, pentru a se întâlni. El le explica că se află la serviciu, iar ei îi răspundeau că nu îi interesează ce face.

Undeva pe la ora 13:30 a venit în Chișinău să se întâlnească cu Lavric și cu Donțov. S-au întâlnit la cafeneaua Green Hills de pe strada Ștefan cel Mare, intersecție cu Mihai Eminescu. S-a întâlnit cu ei, aceștia i-au comandat o cafea și nici nu a reușit să o servească, deoarece imediat a fost reținut de către colaboratorii de poliție. A fost dus la Procuratura sectorului Centru.

La întrebările avocatului: Cujbă îl telefona din Penitenciar ca să îi pună bani pe cont, să îi cumpere țigări. Cujbă cunoștea locul unde locuiesc părinții săi, deoarece sunt dintr-un sat. Nu își aduce aminte exact pentru ce, dar atunci Cujbă se afla în penitenciar pentru că l-a tăiat pe fratele său. Fratele acestuia, peste trei luni, a murit. Ei îl sunau pe el, pe inculpat. Atunci când dorea să îi sune, telefoanele erau mereu închise.

Donțov și Lavric l-au chemat de trei ori. Trei întâlniri a avut. Încerca să amâne, însă Cujbă îl suna din Penitenciar și îl amenința că, ori iese la întâlnire cu Lavric și Donțov, ori părinții săi vor avea probleme. Chiar și la întâlniri îi spuneau să hotărască mai repede întrebarea, pentru că ei au alte întrebări. Avea senzația că era grăbit pentru ca ei să facă treaba mai repede. Era grăbit să i-a decizia privind propunerea de a-l împușca sau de a-l tăia cu toporul pe Chiținiuc. Inculpatul a rugat să se i-a o altă hotărâre, nu prin împușcare sau prin altceva, ci să îl bată sau să vorbească cu Chiținiuc ca să nu se mai apropie de el.

La întrebările procurorului: Pe Chiținiuc Vasile îl cunoaște din anul 2012, de la înmormântarea d-lui Chiținiuc Dumitru. Nu a fost în conflict cu d-nul Chiținiuc Vasile. Nici până la reținerea sa și nici după reținere. Nu a avut probleme cu Chiținiuc niciodată. După decesul lui Chiținiuc Tudor, la inculpat veneau oameni seara acasă și îl amenințau să iasă din casă, din apartament, să evacueze seara din apartament. Veneau mai multe persoane. Nu îi spuneau din partea cui sunt.

Credea că este Chiținiuc, deoarece locuia în casa d-lui Chiținiuc Tudor, care se afla pe *****

Locuia cu soția, copilul și mătușa a soției sale. Nu era de acord cu varianta propusă, deoarece mătușa soției sale era concubina d-lui Tudor Chiținiuc, care a decedat. În instanța de judecată a existat un litigiu. Cauza civilă era în examinare la Curtea de Apel. În anul 2012, la Curtea de Apel se afla pe rol acțiunea privind eliberarea casei.

Nu cunoaște exact toate momentele dosarului, deoarece nu era dosarul său. Nu era implicat în acel proces. Mătușa soției este Taban Vera. Cu Cujbă Nicolae nu a avut relații nici bune, nici rele, nici până la reținere, nici până în prezent. Nu a fost niciodată în conflict cu aceștia. Nu poate explica de ce Cujbă a indicat că el l-ar fi telefonat ca să găsească killer. Inculpatul suplimenta contul, nu își aduce

aminte pe ce număr de telefon, deoarece au trecut deja șase ani de atunci. Nu își amintește câte discuții a avut.

5.Declaraţiile:

Poziția părții vătămate Chiținiuc Vasile conform declarațiilor din 18.11.2024, în ședința de judecată a relatat că susține integral declarațiile depuse în instanța de judecată anterior. A concretizat că apartamentul din strada Avram Iancu, a fost vândut, nu ține minte concret de către cine de dânsul sau de tatăl lui. De asemenea a relatat c în privința inculpatului a înaintat acțiune civilă, anterior care este anexată la materialele dosarului și pe care o susține pe deplin.

(Poziția părții vătămate conform declarațiilor din 27 noiembrie 2013) (Vol. II, f.d 8-9)

Partea vătămată în cadrul ședinței de judecată din 27 noiembrie 2013, a declarat că pe inculpat îl cunoaște, nu este în relație de rudenie cu inculpatul. Menționează că Taban Liudmila și Taban Vera sunt persoane străine pentru dânsul. Reiterează ca Taban Vera a fost în concubinaj cu moșul acestuia Chiținiuc Tudor.

Privitor la apartamentul nr.2 din strada A. Iancu menționează că cunoștea de acest bun imobil de mai mulți ani. Remarcă că proprietar al apartamentului era moșul său Chiținiuc Tudor, care din anul 2003 a început a concubina cu Taban Vera. În anul 2011 Chiținiuc Tudor a decedat. Ca urmare moștenirea au primit-o frații săi Scutaru Elena și Chiținiuc Simion prin moștenire legală. Punctează ca la ziua de 27 noiembrie 2013, dosarul între moștenitori și concubina proprietarului Taban Vera este la etapa de apel. Partea vătămată afirmă că nu are careva legătură cu cazul civil menționat.

Nemijlocit punctează că a fost sunat de către Taban Ion fratele concubinei, în luna decembrie 2012, în cadrul conversației Taban Ion a utilizat careva amenințări de genul *„am să văd eu privitor la apartament”* , la care partea vătămată inițial nu a atras atenția.

Reiterează că a fost informat și înștiințat când a fost la poliție că este în pericol. Totodată punctează că personal nu pretinde la apartamentul din str. A. Iancu.

La întrebările procurorului:

La urmărirea penală a dat declarații și le susține în continuare. Taban Ion și Taban Vera sunt în relație de rudenie. Toma Piotr este ginerele lui Taban Ion, care este tatăl lui Taban Liudmila. După decesul lui Chiținiuc Tudor în apartament locuiau Toma Piotr, Toma Liudmila și Taban Vera care au locuit în acel apartament și anterior până la decesul lui Chiținiuc Tudor.

Prima instanța a dat câștig de cauza moștenitorilor legali de Scutaru Elena și Chiținiuc Simion. Remarcă că a avut procură prin notar din partea moștenitorilor legali de a înainta acțiune de evacuare. Menționează că s-a adresat la poliție cu scopul ca ultimii să întreprindă careva măsuri de evacuare a lui Taban Vera. Drept

motiv pentru a se adresa la poliție la 26.07.2012 a fost refuzul lui Taban Vera de a părăsi benevol apartamentul. Afirmă că discuția sa cu Taban Vera a fost scandaloasă, fiind de fapt o insultă din partea lui Taban Vera prin cuvinte necenzurate. Anume după acea discuție scandaloasă s-a adresat la poliție care i-au adus la cunoștință părții vătămate că nu pot să întreprindă nimic și că ultimul trebuie să se adreseze în instanța de judecată.

Asemenea partea vătămată afirmă că și-a dat seama de apariția situației de conflict între dânsul și Taban Vera. Totodată a adus la cunoștință procurorului și instanței de judecată că din anul 2011 până la ziua din 27 noiembrie 2013 a utilizat mai multe numere de telefon fix și mobile printre care: 55-16-29, 068207070.

La întrebările instanței de judecată:

În afară de sunetul din decembrie 2012 primit din partea lui Taban Ion nu a avut careva semne de amenințări. Din curiozitate a fost la Cujba cu niște țigări, ceai.

La întrebările avocatului:

De la MAI a fost telefonat la începutul lunii iunie 2013, acestora le-a descris situația dintre Chiținiuc Simion, Scutaru Elena și apartamentul din strada A. Iancu.

În incinta la MAI a fost întrebat dacă are vreo legătură cu apartamentul ***** de pe strada*****Ulterior părții vătămate i s-a adus la cunoștință, că este comandat pentru a fi asasinat. La poliție a fost invitat vreo 3-4 ori. Afirmă că îi cunoaște pe Cujba, Donțov și Lavric discuții particulare cu dânșii nu a avut, cu excepția vizitei lui Cujba la penitenciarul Pruncul.

La întrebările inculpatului: Când am fost la Cujba nu i-a promis nimic și nici el nu i-a promis.

(Poziția părții vătămate conform declarațiilor din 04.07.2014)(Vol. II, f.d 178-180)

La întrebările procurorului L. Cociu: partea vătămată a declarat că apartamentul nr. 2 din str. Avram Iancu aparținea lui Chiținiuc Feodor. După decesul unchiului Chiținiuc Feodor în anul 2011 timp de 6 luni au fost numiți legal moștenitorii decedatului Chiținiuc Simion și sora acestuia Scutari Elena.

După numirea de moștenitori partea vătămată la rugămintea tatălui și a Scutari Elena s-a dus la apartamentul de pe str. ***** și a rugat să fie eliberat de către Toma Petru, Toma Ludmila și Taban Vera. Taban Vera a fost în concubinaj cu unchiul acestuia mulți ani având apartamentul ei la Buiucani. La rugămintea cu privire la apartament a fost refuzat și insultat de Taban Vera.

După aceea s-a adresat la sectorul de poliție cu cererea ca să întreprindă careva măsuri pentru eliberarea apartamentului. La acest demers a primit răspuns că poliția nu pot lua nici o măsură, și să se adreseze în instanța de judecată pentru a primi o decizie de evacuare. Așa și a procedat. Având procuri de la tatăl și de la mătușă sa, hotărârea instanței a fost în favoarea lor.

În decembrie 2012, a fost telefonat de Taban Ion care i-a adus învinuiri și insultări, spunându-i-i că apartamentul oricum va fi al lor, iar lui îi vor face felul. Partea vătămată a întrerupt discuția telefonică. La momentul respectiv partea vătămată nu-și dădea seama ce se poate întâmpla.

Pe la începutul lunii iunie 2013 a fost telefonat de un colaborator de poliție care i-a spus că este invitat la organul de poliție. Acestuia i s-a explicat situația, partea vătămată fiind uimită, și anume că a fost comandat un omor în privința sa de Toma Petru, a primit întrebări de la poliție, i s-au întocmit procese-verbale de audiere.

Punctează partea vătămată că a răspuns la toate întrebările adresate de către poliție, și anume că nu este în rudenie cu ei. Toma Petru este soțul nepoatei lui Taban Vera. Ține minte că era numele Țurcan al colaboratorului de poliție cu care a discutat. Primele dăți a fost invitat în incinta MAI, a fost întrebat dacă poate să-i-a parte la operațiunea respectivă, partea vătămată a fost de acord să îi ajute cu scopul demascării inculpatului. A fost machiat și fotografiat precum că a fost împușcat în cap.

***La întrebarea avocatului, V. Malanciuc*:** Partea vătămară menționează că nu a fost niciodată amenințat de Piotr Toma. Cu Piotr Toma nu a avut niciodată nici un conflict. Este într-o nedumerire, relatează că fost amenințat de Taban Ion. Nu este sigur de temerile sale față de Toma Petru.

S-a iscat conflictul de la acest apartament între Taban Vera, Taban Ion și Toma Petru. Când a fost la MAI era prezent și Țurcanu, dar și încă alți 3 colaboratori. A discutat pe rând cu toți patru. A făcut cunoștință cu procesul-verbal întocmit și nu ține minte răspunsurile la toate întrebările care i-au fost adresate. I-a fost explicat dreptul de a participa, de a refuza și consecințele participării la operațiunea dată.

***La întrebarea instanței*:** Partea vătămată remarcă că a fost telefonat de Taban Ion în seara de 31.12.2012 și l-a înjurat și i-a spus că apartamentul va fi al lui, iar acestuia îi va face felul. La momentul respectiv nu a atras atenția la cele spuse de către Taban Ion, mai apoi și-a dat seama că ei au pus ceva la cale. Consideră că inițiator probabil nu este Petru Toma. Amenințări cu moartea din partea lui Taban Ion nu a primit.

La întrebarea avocatului: Nu cunoaște cine este Cujba Nicolae, știe doar că este deținut. Până la cele întâmplate nu a cunoscut cine este el. A fost la penitenciar să îl viziteze, și i-a dus produse alimentare și i-a mai transmis prin soție țigări, ceai, produse alimentare. A discutat despre tema dată. Cujba i-a spus că omorul a fost comandat de Toma Petru. La fel nu ține minte exact când a fost, probabil că în vară sau în toamnă, a fost la el fără să știe cineva că îl va vizita. Nu i-a spus când a fost comandat omorul, anume la ce dată. Cu Donțov și Lavric a făcut cunoștință când era cauza deja în judecată. Cu ei nu a discutat despre cauza dată.

(Poziția părții vătămate conform declarațiilor anexate la procesul verbal a ședinței din 26.11.2015) (Vol. III, f.d 202-203)

Partea vătămată precizează că îl cunoaște pe Toma Piotr doar vizual și nu are relații personale cu acesta.

La întrebările procurorului:

Menționează că a oferit anterior declarații în fața instanței și a procurorului. Pe Toma Piotr l-a cunoscut prin intermediul rudelor lui Taban Ion și Vera în anii 2004-2006, Taban Ion și Taban Vera fiind frați, Taban Vera concubina cu moșul său, Chiținiuc Fiodr ce locuia pe str.*****. Mai târziu aceștia au început a locui împreună.

Toma Piotr este soțul nepoatei lui Taban Vera, pe nume Taban Liudmila. Toma Piotr și Liudmila locuiau în chirie în apartamentul lui Chiținiuc Fiodr.

Moșul Chiținiuc Fiodr a decedat în decembrie 2011- apartamentul a fost dat în moștenire fraților acestuia, Chiținiuc Simion și Scutari Elena P.

Taban Vera nu a acceptat propunerea de a elibera apartamentul. Partea vătămată i-a transmis că tatăl său Chiținiuc Simion i-a solicitat lui Taban Vera acest lucru, ca urmare s-a iscat un conflict, s-a adresat la poliție în anul 2012 aproximativ, ultimii i-au explicat că trebuie să se adreseze în instanța de judecată pentru a soluționa conflictul.

Totodată, partea vătămată a fost împuternicit de tatăl său prin procură, ca urmare acesta s-a adresat în judecată privind evacuarea din imobil. Instanța de judecată a soluționat în favoarea martorilor, a fost telefonat de tatăl lui Taban Liudmila , Taban Ion care îl amenința, vorbea brutal, scopul fiind să nu insiste la evacuarea lui Toma Piotr și Taban Liudmila.

Partea vătămată notează că nu a atras atenția amenințărilor. Aceasta precizează că apartamentul a fost eliberat abia după ce Toma Piotr a fost arestat. De asemenea, menționează că deținea mai multe numere de telefon (un număr fix și două numere mobile) pe care le folosea în acea perioadă. După reținerea lui Toma Piotr, amenințările au încetat, menționează că Toma Piotr nu l-a amenințat personal, s-a văzut cu aceasta în cadrul procesului de judecată.

Totodată reiterează că locuiau în 2012, la ***** Dorește că la caz să se ajungă până la aplicarea pedepsei.

Frică de Toma Piotr nu a avut, cu Cujba Nicolae nu au nici o relație, l-a cunoscut în cadrul acestui dosar. Pe acesta l-a vizitat din simpla curiozitate la Penitenciarul Pruncul, a vrut să afle răspunsuri la unele întrebări de la Cujba însă nu le-a obținut. Lui Cujba i-a transmis de 2-3 ori colete în penitenciar, care conțineau țigări, ceai prin intermediul soției lui Cujba.

(Poziția părții vătămate conform declarațiilor din 20.11.2017) (Vol. IV, f.d 67-68)

Declară că pe inculpatul Toma îl cunoaște din anul 2010, dumnealui era ruda cu concubina moșului său Chiținiuc Fiodor, în anul 2013 când a fost chemat de colaboratorii MAI a aflat că fost comandat omorul său de către Toma Piotr, prin discuțiile purtate cu colaboratorii MAI, cauza comandării a fost apartamentul de pe*****acest apartament aparținea cu drept de proprietate lui Chiținiuc Fiodor unchiul său, în decembrie 2011 Chiținiuc Fiodor a decedat, după jumătate de an Chiținiuc Simion tatăl său și doamna Scutari Elena sora unchiului, au primit în moștenire legală acest apartament, fiind împuternicit de tatăl său și de mătușa Elena, partea vătămată s-a prezentat la apartamentul dat unde locuiau Toma Piotr cu familia sa soția și copilul, i-a rugat să elibereze apartamentul. La acest apartament a plecat cu intenția de ai anunța să plece din apartament, discuția a luat sfârșit cu certuri și refuzul de a elibera apartamentul.

După această discuție a fost nevoit să se adreseze la sectorul de poliție din apropiere cu o cerere de a interveni și de a-l să elibereze apartamentul de persoanele date.

La această cerere a primit răspuns de a se adresa în judecată, menționează partea vătămată că s-a adresat în judecată cu cerere în anul 2012 din numele Chiținiuc Elena și Chiținiuc Vasile și a avut câștig de cauză.

A fost chemat în luna iunie 2013 la MAI unde a aflat că este comandat.

La începutul luni iunie anul 2013 activa ca *****a dat acordul organelor MAI să i se însceneze omorul său, această scenă a fost fotografiată cu un aparat foto de colaboratori de poliție.

La întrebările procurorului:

La această scenă a fost folosit un pistol, pe care nu-l ține minte de ce model era.

Polițiștii i-au spus că fotografiile din momentul scenei vor fi date chilerului iar acesta din urmă să le transmită persoanei care l-a comandat.

Au ajuns sau nu fotografiile la chiler nu cunoaște. Apartamentul a fost eliberat de Toma. Pe 14.06.2013 polițiștii i-au spus să apropie la MAI unde s-a aflat de dimineață până seară.

După reținere, i sa comunicat numele asasinilor Lavric și Danțov, care au acționat la comanda lui Toma Piotr. Pretenții față de inculpat are deoarece acesta i-a adus atingeri morale, dorește ca pedeapsa lui Toma să fie aplicată conform legii. Chițaniuc Fiodor și Scutari Elena au intrat în posesia apartamentului.

La întrebările avocatului inculpatului:

De inculpat nu a fost amenințat niciodată deoarece nu-l cunoștea, dar a0 fost amenințat de Taban Ion, tatăl soției lui Toma, Taban Ludmila. Nu ține minte numele de familie a colaboratorilor de poliție care au organizat operațiunea. De Cujbă Nicolae a auzit în procesul penal de judecată.

Declarațiile martorilor în ședință de judecată.

Martorul Donțov Alexandru

În cadrul ședinței de judecată la 26.11.2024 Donțov Alexandru, la întrebările acuzatorului, anterior a fost audiat în calitate de martor în sala de judecată. Ce ține de urmărirea penală nu ține minte. Declarațiile efectuate anterior le susține, efectuate în sala de judecată. Nu poate completa cu alte informații.

În cadrul ședinței de judecată la 02 aprilie 2014 Donțov Alexandr,(Vol. II, f.d 95-96), prin expunere factologică, după depunerea jurământului în faţa instanţei şi fiind avertizată despre răspunderea penală pentru darea declaraţiilor intenţionat false sau refuzul de a depune declaraţii, în şedinţă de judecată a declarat că pe inculpat îl cunoaște din vara anului 2013 iar pe Lavric îl cunoaște de mai bine de 10 ani și are relații bune cu acesta, iar cu inculpat sunt doar cunoscuți.

Referitor la circumstanțele cazului a relatat că la începutul verii anului 2013 s-a întâlnit seara cu Toma, această întâlnire a avut loc în mașină, în care se aflau toți trei Donțov, Lavric și inculpatul.

Întâlnirea a fost planificată mai devreme de către Lavric, nemijlocit în mașină și a făcut cunoștință cu Toma care avea intenția să omoare o rudă, motivul fiind un apartament.

Nemijlocit Toma a menționat familia rudei pe care dorește s-o ucidă dar, Donțov și Lavric au solicitat informație suplimentară despre persoana care urma să fie ucisă. Inițial inculpatul a oferit doar numărul de telefon al lui Chiținiuc Vasile, apoi la altă întâlnire a prezentat și fotografia acestuia.

Totodată menționează Donțov că la întâlnirile avute a negociat cu privire la suma de bani pentru acest serviciu, care era de 1000 dolari SUA. Donțov a solicitat avans pentru lucru care a fost transmis de către inculpat. În mijlocul lunii iunie s-a întâlnit cu inculpat pentru a stabili modalitatea în care va fi ucisa ruda acestuia.

Reiterează că ulterior peste o săptămână acesta, Lavric Vlad și Piotr s-au întâlnit pe bd. Ștefan cel Mare, colț cu Eminescu, unde au fost reținuți de colaboratori ai grupului operativ. Au fost conduși toți 3 la Procuratură unde au dat explicații. Inițierea înscenării omorului a fost efectuată în lipsa sa.

Nu cunoaște cine a făcut fotografiile. I le-a prezentat Lavric în „Green Hills Nistru". La momentul transmiterii banilor a fost prezent, asemenea menționează că la ultima întâlnire înainte de reținere nu a primit suma integrală. Când au fost prezentate fotografiile inculpatul nu a avut nicio emoție, a transmis banii, a primit flash. După care au venit colaboratorii de poliție. Donțov nu a fost inițial de acord cu înscenarea omorului, dar Lavric prietenul său a cerut ajutor.

La întrebările procurorului: Nu ține minte dacă inculpatul a solicitat careva documente, nu a atras atenția. Își susține depozițiile pe care le-a dat la urmărirea penală. Inculpatul a avut intenția de la început de a-l ucide pe Chiținiuc Vasile, a indicat imobilul și a spus că numai el are dreptul asupra acestuia.

La întrebările avocatului: Din sală în afară de inculpat, după fotografie o cunoaște pe partea vătămată. S-a întâlnit pe str. Ștefan cel Mare, cu Lavric care era cu un coleg, nu-și amintește numele lui, Lavric Vlad i-a propus înscenarea omorului.

Menționează că nu voia așa situație să fie în viața sa. Când i-a prezentat fotografiile inculpatului acesta era indiferent. Afirmă că este antreprenor și că este vecin la Ciocana cu Lavric. După acel caz s-a întâlnit cu Lavric mai mult de 10 ori și discutau despre fiecare pas ce urmează să facă. Când singur s-a întâlnit cu inculpatul, Lavric l-a instruit ce urma să spună.

Nu ține minte dacă cu Lavric a discutat despre situația în care inculpatul ar avea dubii. Lui Donțov personal nu i-a părut că inculpatul ar avea careva dubii și nu a parvenit nici o informație că inculpatul ar renunța la comandă. Nu cunoaște cum Lavric pregătea comanda și nici nu s-a interesat de acest fapt. Nu știe cine era Nicolai și care era legătura. Nu i s-a părut interesant care-i legătura dintre Nicolai și acest caz. Nu cunoaște limba română. Dar remarcă că discuțiile au avut loc în limba română, mai târziu Lavric îi traducea, mai mult ca atât la prima întâlnire a solicitat ca discuțiile să se petreacă în limba rusă. Lavric nu i-a comunicat cât de important este acest caz pentru el personal.

La întrebarea inculpatului: Menționează că prima discuție a fost despre înlăturarea persoanei.

<u>În cadrul ședinței de judecată la 02 septembrie 2014(Vol. II, f.d 222-225)</u>

Martorul Donțov Alexandru a relatat că cunoaște în legătură cu ce cauză a fost citat. Pe inculpatul Toma îl cunoaște, nu ține minte din ce perioadă. A dat deja declarații pe acest caz. Pe partea vătămată la fel o cunoaște.

A menționat că cunoaște în legătură cu ce cauză a fost citat. A punctat că îl cunoaște pe inculpatul Toma, fără a putea indica perioada exactă, și a reiterat faptul că a dat deja declarații pe acest caz.

Totodată, a precizat că o cunoaște și pe partea vătămată. Cu referire la întâlniri, a subliniat că la una dintre acestea a participat doar el. A mai indicat că, potrivit legendei, nu venise în concediu, ci pentru executarea comenzii.

A punctat că a grăbit achitarea pentru acest omor, având în vedere că le-au fost prezentate numerele de telefon și fotografiile, iar comanda putea fi executată mai rapid.

Nu era stabilit un termen concret, însă se accelera achitarea comenzii. Dacă banii ar fi fost aduși la prima întâlnire, omorul putea fi executat chiar în prima săptămână. A menționat că avea dubii privind achitarea integrală a sumei, iar din faptul că banii erau transmiși parțial a concluzionat că Toma nu dispunea de întreaga sumă.

Nu își amintește despre ce sumă era vorba. A mai remarcat că a trecut mult timp, motiv pentru care unele detalii ar fi putut fi uitate, însă a reiterat că susține declarațiile date anterior.

La întrebările procurorului: A indicat că îi cunoaște pe inculpat și pe partea vătămată în legătură cu această cauză. A menționat că V. Lavric s-a adresat la el cu rugămintea de a-l ajuta în ceea ce ține de înscenare, fără a-și aminti momentul exact, și că a fost instruit cum să se comporte și ce să vorbească. A relatat că, în aceste circumstanțe, l-a cunoscut pentru prima dată pe Toma în sectorul Rîșcani, lângă piața de flori Alioșina, cunoștința având loc în mașină. Toma le-a explicat că dorește să își lichideze ruda, fiind discutate detalii legate de cauză. A menționat că întâlnirile au fost înregistrate audio și video. Cum au fost transmiși banii nu ține minte precis dar punctează că nu a fost transmisă toată suma.

La ultima întâlnire care a avut loc la Green Heels Nistru, Toma trebuia să aducă restul sumei, martorul împreună cu colegul său au adus proba omorului și l-a așteptat pe Toma. A subliniat că motivul lichidării invocat de Toma era legat de un imobil. Partea vătămată l-a văzut doar pe fotografii.

Nu ține minte dacă a semnat vreun document cu colaboratorii de poliție pentru colaborare. Prin cuvântul lichidare a înțeles a omorî persoana. Cu Toma a discutat și metoda de omor, cu ajutorul ciocanului, toporului, pistolului. De asemenea, a reiterat că susține în întregime declarațiile date atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată. Despre faptul că trebuie să părăsească teritoriul Republicii Moldova nu a discutat concret ci doar pentru a menține legenda.

Cu privire la discuțiile avute, a menționat că nu era vorba despre tergiversarea executării, ci despre transmiterea banilor, pe care o consideră determinată de insuficiența surselor bănești. I-a fost dificil să răspundă dacă inculpatul și-ar fi realizat scopul fără implicarea colaboratorilor de poliție, întrucât nu se află pe poziția unui killer. Totodată consideră că dacă era să fie vorba de killeri adevărați, Toma își realiza intenția până la capăt.

La întrebările apărătorului inculpatului: Nu își amintește dacă V. Lavric i-a explicat de unde cunoaște informația furnizată. Nu își amintește dacă i-au fost explicate drepturile și obligațiile în caz de infiltrare, menționând că a trecut mult timp.

A punctat că la prima întâlnire cu Toma s-a prezentat și a spus că este venit din Federația Rusă și că este instruit în lichidarea persoanelor. A menționat că anterior nu a fost atras în participarea la astfel de operațiuni. A precizat că nu au fost discutate alte variante de rezolvare a problemei, ci anume lichidarea prin omor.

A menționat că la prima întâlnire a fost transmis telefonul cu informația, iar la a doua întâlnire au fost transmise fotografiile. A reiterat că pe parcursul operațiunii Toma îi explica ce avea loc la întâlnirile anterioare și cum să se comporte.

A indicat că la întâlnirea din 08.06.2013 dintre V. Lavric și inculpatul Toma nu i-a fost adus la cunoștință faptul că acesta ar fi dorit și o altă metodă de executare, cu aplicarea leziunilor corporale sau amenințări.

A menționat că la întâlnirea din iunie 2013 cu Toma nu își amintește detaliile concrete, însă știe că au discutat despre metodele de lichidare. A precizat că metodele de executare au fost propuse de către el. A menționat că l-a informat pe Toma despre faptul că urma să părăsească în curând teritoriul Republicii Moldova, fără a putea răspunde care a fost scopul acestei informații.

A afirmat ferm că Toma nu avea niciun fel de dubii în legătură cu executarea, fiind încrezut în sine și în decizia de a omorî victima. A punctat că nu i-a explicat lui Toma existența altor posibilități de a rezolva problema. A menționat că la întâlnirile cu Toma dispunea de tehnică de înregistrare, care se afla în automobil.

A indicat că, în momentul în care tehnica era la el, colaboratorii de poliție i-au fixat-o pe corp, au pornit-o, fără a-i oferi alte instrucțiuni. Nu își amintește dacă la primirea sau transmiterea acestei tehnici a semnat vreun act, însă consideră că cel mai probabil nu.

A menționat că despre Cujba Nicolae nu a auzit. A menționat că între el și Toma au existat convorbiri telefonice, considerând că l-a telefonat o singură dată, fără a-și aminti numărul. Esența discuției nu este reținută, însă crede că s-au înțeles cu privire la întâlnire.

A menționat că V. Lavric nu i-a explicat că, în cazul în care banii nu vor fi transmiși și suma nu va fi achitată integral, nu se vor întreprinde măsuri. A indicat că întâlnirea cu V. Lavric a avut loc în centru, acesta spunându-i să participe la această executare, fără a-și aminti cuvintele exacte folosite.

La întâlnirea din 2013 a propus metode de lichidare, ca urmare a instrucțiunilor trebuia să se asigure că Toma nu se va răzgândi. Menționează că el a dat propunerea iar Toma trebuia să aleagă.

<u>În cadrul ședinței de judecată la 08 decembrie 2015 Donțov Alexandru,(Vol. III, f.d 206-208)</u>

Pe Toma Piotr îl cunoaște, careva relații personale nu are. A fost audiat și la urmărirea penală și în cadrul procesului de judecată. Susține declarațiile date anterior atât în cadrul urmării penale cât și în cadrul ședinței de judecată, contradicții nu sunt.

Aproximativ în anul 2012-2013, dn-ul Lavric l-a ajutat să colaboreze în privința investigării unui omor, menționează Donțov că împreună cu Lavric s-au întâlnit cu Toma Piotr lângă Piața B.Voievod, era seara, unde a auzit din spusele lui Piotr că trebuie să fie înlăturară, omorâtă o rudă de-a inculpatului. Aceștia s-au

înțeles în privința sumei, nu-și amintește cine a propus suma ei sau Toma Piotr. Peste o perioadă de timp le-a fost prezentată fața persoanei care urma să fie ucisă.

Ulterior s-a întâlnit singur cu Toma după cinematograful Patria, a concretizat în ce mod să fie ucis ruda lui Toma. Menționează că a aflat de la Lavric că au mai fost câteva întâlniri cu Toma. Apoi, împreună cu Lavric, s-au înțeles să se întâlnească cu Toma într-o cafenea „Green Hills Nistru", ea se află la intersecția str. M. Eminescu cu bd. Ștefan cel Mare. Donțov împreună cu Lavric au prezentat fotografiile ce confirmă omorul săvârșit.

Suma urma să fie achitată în dolari. Lavric i-a spus lui Donțov că urmează să aibă rolul „ucigașului". Toate întâlnirile se înregistrau audio și video.

La întrebările avocatului Malanciuc V. Cu Lavricic Vladislav sunt în relații de prietenie, a făcut cunoștință în anii 90. Nu poate să-și amintească dacă i-au fost prezentate careva acte că ar fi avertizat despre colaborare. Nu-și amintește dacă au fost careva discuții cu privire la faptul de a nu omorî persoana, ci de a o bate. Sunete au fost, se înțelegeau să se întâlnească cu Toma P. Nu-și amintește cine telefona. El personal îl suna pe inculpat și se înțelegeau să se întâlnească.

La cinematograful Patria s-au întâlnit. La 11.06.2013 nu-și amintește ce au discutat. Nu-și amintește din ce motiv grăbeau prezentarea informației de către Toma și avansul. De la prima întâlnire și până la reținere au trecut 2-3 luni, de aceea poate și îl grăbea. A fost unica operațiune în care a participat Donțov. Fiind personal instruit de Lavric cum să se comporte și ce trebuie să vorbească. Instruire precum că Toma Piotr nu se va achita sau nu va acționa până la capăt nu a fost. Pe Cujbă Nicolae nu-l amintește. Dacă Toma Piotr a propus variante nu-și amintește. Semne de frică sau ale îndoielii nu erau prezente la Toma Piotr. Nu intra în obligația acestuia de „killer" să-l determine pe Toma Piotr să renunțe la acțiune. Colaboratorul de poliție a instalat echipamentul de înregistrare audio și video.

Remarcă că l-au așteptat mult pe Toma Piotr, în jur de o oră și jumătate, în cadrul cafenelei. Aceștia i-au prezentat aparatul cu fotografiile, după care Toma le-a transmis suma și atunci a avut loc reținerea. Nu-și amintește cine a scos fotografiile din cardul de memorie al aparatului. Chiținiuc Vasile nu-i este cunoscut.

În cadrul ședinței de judecată din 15 martie 2018 Donțov Alexandru a declarat:că în anul 2013, prietenul său Vlad Lavric i-a comunicat despre intenția unui cetățean de a organiza o tentativă de omor și i-a propus să participe la înscenarea acestuia. Au avut loc mai multe întâlniri cu comandatarul pentru a clarifica prețul, modalitatea de execuție și alte detalii, fiind reținut la una dintre aceste întâlniri.

Acesta a precizat că susține declarațiile date anterior și că persoana care a comandat omorul este prezentă în sala de judecată, indicându-l pe Toma Piotr.

De asemenea, a menționat că nu a participat la toate întâlnirile, unele având loc în absența sa, și nu își mai amintește exact suma de bani sau data exactă a întâlnirilor, precizând doar că era sfârșitul primăverii sau începutul verii.

Donțov a susținut în fața instanței atât cele declarate în faza de urmărire penală, cât și afirmațiile făcute anterior în ședință. A explicat că înscenarea omorului a fost realizată cu ajutorul unui pistol și că s-au făcut fotografii cu victima „omorâtă" pentru a fi prezentate comandatarului.

În prezența sa, Toma ar fi afirmat că scopul omorului este legat de un imobil, considerând că este mai ușor să îl omoare pe cel vizat decât să se judece. Asemenea Donțov a indicat în sala de judecată persoana care urma să fie omorâtă, identificând-o ca fiind partea vătămată Chițaniuc.

La întrebările avocatului, martorul a confirmat că a propus metode de executare a omorului și a precizat că nu a auzit de persoana numită Cujbă Nicolae, menționează că putea și să uite având în vedere că au trecut în cinci ani. A descris rolul său ca fiind una dintre persoanele care urmau să execute omorul, la invitația lui Lavric, deși nu își amintește exact ce rol avea acesta din urmă.

Întâlnirile au avut loc atât în format de trei persoane (Donțov, Lavric și Toma), cât și doar Donțov cu Toma, toate discuțiile fiind înregistrate cu tehnică specială audio și video. Donțov a subliniat că Toma a fost ferm în dorința sa de a-l elimina pe Chițaniuc, iar misiunea martorului a fost doar de a verifica dacă acesta nu s-a răzgândit. În continuarea depoziției, martorul a afirmat că nu a întreprins acțiuni specifice pentru a-l influența pe Toma să își schimbe decizia, ci doar l-a întrebat dacă își menține intenția.

Întrebat de către avocat despre veridicitatea declarațiilor sale din anii 2013, 2014 și 2015, martorul a susținut că toate sunt veridice și că sensul lor rămâne același, indiferent de data la care au fost oferite. Acesta a clarificat aspecte tehnice, menționând că echipamentul de înregistrare i-a fost instalat pe haine de către specialiști și că Lavric a fost prezent o singură dată la acest proces.

Martorul a subliniat că aceasta a fost singura înscenare la care a participat și că nu a primit nicio remunerare, bani sau diplome pentru implicarea sa.

De asemenea, a precizat că nu își amintește dacă a semnat documente care să confirme instalarea tehnicii sau actele de colaborare, dar a menționat că el a fost cel care a sunat pentru a stabili întâlnirea cu Toma.

<u>Martorul Lavric Vladislav</u>

<u>(În cadrul ședinței de judecată din 26 noiembrie 2024, Martorul Lavric Vladislav</u> *a s*usținut declarațiile depuse la faza de urmărire penală cât și cele date în faza judecării cauzei în instanța de judecată. Susține că toate declarațiile au fost stenografiate.

La întrebările apărătorului părții vătămate Chiținiuc Vasile - Conoval Nicanor: La direcția nr 5 a MAI Șeful era Cavcaliuc Gheorghe. Nu poate

confirma, la cine a parvenit sesizarea informației inițiale. Pe cauza respectivă nemijlocit procuror era Lilian Cociu. Concretizează că conducerea direcției are calitate de management si organizarea activității, nu să examineze nemijlocit fiecare material.

La întrebările de concretizare a apărătorului inculpatului a relatat că tehnica specială era din dotarea din cadrul secției speciale. Nu este tehnician si nu poate comunica despre dispozitive. Tehnica o primea și o preda prin registru. La momentul discuției cu Toma se înregistra pe reportofonul digital.

Nu-și aduce aminte ce tehnică era eliberată, dar avea reportofonul în miniatură și diferită tehnica care se punea pe haină.

Tehnica care o punea pe haine, era camuflată în diferite obiecte, de sine stătător o punea. Tehnica o primea de la Secția Tehnică Specială. Concretizează ca tehnica se primea și se returna în secția respectivă. După finalizarea măsurii de investigație a fost transmis procurorului. Din câte își aduce aminte preda tehnica către procuror. Nu ține minte concret cum dădea tehnica procurorului.

Tehnica era utilizată pe parcursul zile de mai multe ori la general, se transmitea în secție la finele măsurii de investigație, se transmitea procurorului pentru consemnarea măsurii. Menționează că tehnica dată se utiliza doar pentru această cauză.

Nu ține minte, dacă în acea perioadă au fost cazuri, să fi întâlnit cu Toma Piotr de mai multe ori, au trecut 10 ani.

(În cadrul ședinței de judecată la 15 mai 2014,Vol. II, f.d 121)

Pe inculpat îl cunoaște din momentul începerii evenimentelor, iar pe partea vătămată nu o cunoaște. Susține declarațiile date la urmărirea penală. La moment nu poate da date precise, însă în anul 2013, în cadrul Direcției nr.5 unde activa, a parvenit o informație operativă precum că o persoană dorește să comande asasinarea altei persoane. În cadrul cauzei penale a activat sub acoperire pentru elucidarea circumstanțelor. Prima întâlnire care a avut loc cu comanditarul a fost pe str.*****, în procesul căreia a aflat numele acestuia, Toma Piotr.

Întâlnirea a avut loc pe str. B. Voievod din mun. Chișinău, lângă piața cu flori. În cadrul acestei întâlniri, Toma a explicat dorința sa și le-a prezentat datele persoanei care urmează să fie omorâte. Pe o foaie a scris numele și prenumele persoanei, respectiv Chiținiuc Vasile.

L-au întrebat pe inculpat și alte date, la care a răspuns că în decurs de câteva zile o să le prezinte și alte informații. Pentru efectuarea comenzii au convenit inițial la un avans în mărime de 100 de dolari din suma totală de 1000 de dolari pentru comandă, sumă ce acoperea cheltuielile de deplasare și acumulare de informații. Referitor la bani, inculpatul a spus că avansul va fi oferit peste câteva zile.

La întrebările procurorului:

La primă întâlnire era împreună cu cea de-a doua persoană, pe nume Donțov Alexandru. În procesul primei întâlniri, inculpatul a început cu „doresc să ucid o persoană” pe motiv că are probleme în judecată referitor la un apartament.

Conform înțelegerii, peste câteva zile a luat legătura și au avut a doua întâlnire, de data aceasta singur cu Toma. Întâlnirea a avut loc de asemenea pe str. B. Voievod, vizavi de piața cu flori. La această întâlnire, inculpatul a adus avansul în mărime de 1200 lei.

Au discutat aceeași problemă și l-a întrebat pe inculpat dacă între el și persoana comandată nu s-a aplanat conflictul, la care inculpatul a comunicat că a cheltuit deja mulți bani în judecată și îi este mai ieftin să îl omoare.

După a doua întâlnire, a rămas înțelegerea ca Toma (inculpatul) să prezinte fotografia persoanei, promițând că va face rost de ea. Peste câteva zile a avut loc iarăși o întâlnire în parcul de pe str. Ștefan cel Mare. La această a treia întâlnire a participat și Donțov Alexandru, care a primit fotografia. Urma ca în decurs de câteva zile, chipurile, să îndeplinească comanda.

Ulterior, au înscenat omorul cetățeanului Chiținiuc Vasile. Conform înțelegerii, l-au contactat pe Toma pentru a-i prezenta probele și dovada că omorul a fost efectuat. Telefonic s-au înțeles să se întâlnim la cafeneaua Green Hills Nistru de pe str.Ștefan cel Mare. La întâlnire a prezentat fotografia pe aparat și i-a dat stick-ul, iar Toma (inculpatul) a dat suma de 4600-4800 lei, echivalentul a 400 de dolari. Din câte își aduce aminte, modalitatea de asasinare a omului a fost discutată chiar la a treia întâlnire cu Donțov, și anume prin împușcare.

(În cadrul ședinței de judecată la 01 septembrie 2014,Vol. II, f.d 212)

Martorul Lavric Vladislav confirmă și susține integral declarațiile oferite anterior pe marginea acestui caz. Acesta explică faptul că a activat ca ofițer de investigații în cadrul Direcției nr. 5, secția operațiuni speciale, context în care a parvenit o informație operativă privind pregătirea unei tentative de omor la comandă. În cadrul acestei cauze penale, martorul a fost infiltrat ca ofițer sub acoperire, rol în care a avut întâlniri cu cetățeanul Toma (inculpatul). Pe durata întregii anchete și până la momentul reținerii, martorul s-a întâlnit de trei ori cu acesta, toate acțiunile fiind autorizate de către instanța de judecată. Reiterează că toate stenogramele sunt la dosar.

Toate întâlnirile cu inculpatul Toma au fost înregistrare. Prima întâlnire s-a desfășurat pe strada Bogdan Voievod, la o dată pe care martorul nu o poate preciza cu exactitate, ocazie cu care cetățeanul Toma și-a exprimat dorința de a comanda omorul.

Tot atunci, acesta a furnizat datele persoanei vizate, menționând doar numele de familie, Chiținiuc, urmând ca la întâlnirile viitoare să ofere detalii mai concrete și un avans. S-a convenit asupra unui avans de 100 de dolari, plătit efectiv în lei (1200 lei), dintr-o sumă totală de 1000 de dolari pentru execuție. La această primă

discuție a luat parte și o a doua persoană infiltrată, Donțov Alexandru, în calitate de co-executor.

Motivația invocată de inculpat pentru această faptă a fost legată de o moștenire și de dificultățile întâmpinate într-un proces de judecată. A doua întâlnire a avut loc după câteva zile în sectorul Rîșcani, tot pe strada Bogdan Voievod, la care a fost transmis avansul și totodată a fost prezentată verbal o informație suplimentară și, posibil, fotografia victimei, întreaga interacțiune fiind înregistrată.

La a treia întâlnire, Donțov Alexandru a participat din nou, însă fără prezența martorului Lavric. Ultima întâlnire a avut loc pe bulevardul Ștefan cel Mare, unde martorul a prezentat probele înscenării omorului, respectiv fotografiile persoanei care părea decedată. În schimbul acestor dovezi, a primit suma de 4000 de lei, moment după care s-a procedat la reținerea de către poliție. Imaginile au fost prezentate în aparatul de fotografiat, a fost scos flash-ul și s-au transmis și banii. În poze era cadavrul lui V. Chiținiuc cu o împușcătură în cap.

La întrebările instanței:

În prezent, îl cunoaște pe inculpat și pe partea vătămată. Pe inculpat l-a cunoscut prin prisma activității sale profesionale de serviciu, activând în cadrul Direcției nr. 5, în timp ce despre partea vătămată a aflat în aceleași circumstanțe.

Declară Lavric că la prima întâlnire s-a discutat inclusiv despre localizarea victimei și poze care urmau să faciliteze executarea.

La întrebările suplimentare ale instanței, a precizat că discuția despre modul de execuție a rămas la un nivel general, problema de fond a inculpatului fiind imposibilitatea de a rezolva un litigiu civil în instanță.

Detaliile concrete despre modul în care urma să fie ucis V. Chiținiuc nu i-au fost comunicate martorului direct, ci co-executorului Donțov. De asemenea, s-a reconfirmat faptul că discuțiile despre plecarea peste hotare nu au avut rolul de a urgenta execuția.

La întrebările apărătorului inculpatului:

În cadrul audierii de către apărătorul inculpatului, a precizat că informația inițială a parvenit de la Departamentul Instituțiilor Penitenciare și i-a fost comunicată de conducătorul său. Martorul a subliniat că a avut rolul de a documenta cazul și de a acționa ca executor, menținând contactul cu procurorul și alți ofițeri de investigație care participau la caz.

Referitor la modalitatea de execuție, deși inițial nu era clar dacă victima urma să fie împușcată sau doar vătămată grav, inculpatul a insistat pe varianta împușcării pe motiv că ar fi mai ieftină. De asemenea, martorul a menționat că nu a încercat să îl determine pe inculpat să grăbească procesul și că s-au utilizat atât înregistrări audio, cât și video.

Tehnica de înregistrare utilizată a fost pusă la dispoziție de IGP pentru ambele modalități de înregistrare. Ulterior, imaginile au fost transmise procurorului, iar cardul de memorie (flash-ul) a fost extras din aparatul personal și predat oficial.

Pe parcursul întregii investigații, martorul a comunicat telefonic cu Toma Piotr, nu ține minte de câte ori, însă doar pentru a stabili detaliile logistice ale întâlnirilor, fără a discuta despre comanda propriu-zisă. Nu ține minte să fi depus vreo cerere prin care să solicite interceptarea convorbirilor între dânsul și Toma Piotr.

Despre Cujba Nicolae, a afirmat că acesta părea să aibă cunoștință despre caz, însă nu îl cunoaște personal și nu poate preciza cu certitudine rolul său.

Menționează Lavric că s-a discutat, despre o posibilă plecare a acestuia și a lui Donțov din țară după comiterea faptei pentru a asigura credibilitatea „legendei", Toma fiind informat că după comiterea omorului, aceștia vor părăsi teritoriul cât mai repede. Totodată a clarificat că Donțov Alexandru nu vorbește limba de stat, toate discuțiile cu acesta desfășurându-se în limba rusă.

(În cadrul ședinței de judecată la 08 decembrie 2015, Vol. III, f.d 209-210)

Martorul LavricVladislav a relatat că pe Toma Piotr îl cunoaște vizual, dar nu are relații personale cu acesta. Acesta a fost audiat pe marginea acestei cauze în vara anului 2013, în cadrul Direcției Operațiuni Speciale a MAI. În cadrul cauzei penale pornite pe faptul tentativei de omor, a fost inclus ca investigator sub acoperire, context în care l-a cunoscut pe Toma Piotr.

Discuțiile purtate au fost diverse, legate de motivul pentru care se solicita omorul, banii preconizați pentru comandă, Toma Piotr era indecis să îl bată sau să îl omoare, însă până la urmă a cerut ca persoana să fie omorâtă.

La întrebarea avocatului Malanciuc V. a precizat că activează în organele ***** Acesta a confirmat că știa despre faptul că nu are dreptul să comunice cu martorii și părțile vătămate. În ceea ce privește dosarul, a oferit detalii la general, menționând că își amintește că l-a văzut pe inculpat la conferința de presă. Între dânsul și Toma Piotr au avut loc două sau trei întâlniri, însă nu își amintește datele exacte. Discuțiile telefonice au fost mai numeroase, aproximativ 10 sau chiar mai multe, dar nu reține cine a efectuat primul apelul. Nici pentru perioada 04.06.2013 - 08.06.2013 nu își amintește cine a telefonat.

Referitor la data de 11.06.2013, nu reține cine a sunat, dacă el pe Toma P. sau invers. De asemenea, nu își amintește dacă a fost stabilit un termen pentru efectuarea acțiunii, deoarece nu el a întocmit planul, deși consideră acest lucru posibil. A explicat că scopul operațiunii a fost documentarea cazului și acumularea probelor. Pe Cujba Nicolae îl cunoaște doar prin prisma cauzei penale, neavând alte relații cu acesta, dar știe că a fost audiat ca martor în dosar. A menționat existența unui ordin în baza căruia urma să acționeze, fiind introdus în cauză ca investigator sub acoperire.

A fost întocmit un plan și s-a semnat ordinul de activitate secretă, declarând că a luat cunoștință de actele secrete, deși ulterior a menționat că nu își amintește cu certitudine acest lucru. Cu Cujba Nicolae s-a mai întâlnit ulterior în incinta procuraturii, după care nu l-a mai văzut.

(În cadrul ședinței de judecată la 15 martie 2018, Vol. IV, f.d 76-78)

Martorul Lavric Vladislav a declarat că susține integral declarațiile depuse anterior, atât în faza de urmărire penală, cât și în fața instanței. Acesta a precizat că, deoarece au trecut aproximativ 5 ani de la evenimente, nu poate oferi toate detaliile cronologice, dar își amintește că faptele s-au petrecut în anul 2013, în perioada lunilor mai-iunie. În acea perioadă, acesta activa ca ofițer ***** unde a primit informația că o persoană dorește să comande omorul unui bărbat. În baza unei ordonanțe a procurorului, martorul a fost desemnat investigator sub acoperire pentru documentarea acestui caz.

Pe parcursul activității de documentare, martorul s-a întâlnit de 3 sau 4 ori cu inculpatul Toma Piotr. Toate aceste întrevederi au fost autorizate de instanța de judecată și înregistrate audio-video, stenogramele fiind anexate la dosarul penal.

Motivul invocat de Toma Piotr a fost un litigiu civil legat de moștenirea unui apartament, considerând că eliminarea fizică a persoanei este o soluție mai ieftină și mai rapidă decât procesele în instanță.

Inculpatul i-a plătit martorului Lavric un avans și i-a oferit datele persoanei care urma să fie omorâtă. Ulterior, s-a convenit că după executarea faptei, investigatorii trebuiau să prezinte probele, moment în care Toma Piotr urma să achite restul sumei pentru comanda executată.

Ultima întâlnire a avut loc la terasa cafenelei „Green Hills Nistru” de pe Bulevardul Ștefan cel Mare. După ce Lavric i-a prezentat pozele care demonstrau executarea omorului lui Chițaniuc Vasile, inculpatul a achitat o parte din bani, fiind imediat reținut de angajații poliției. Martorul Lavric a mai adăugat că toate acțiunile sale din timpul întâlnirilor cu Toma Piotr au fost înregistrate cu tehnică specială și stenografiate, probele fiind prezente la dosar. Toate aceste întrevederi au fost autorizate în prealabil de instanța de judecată.

La întrebările Procurorului: Lavric a precizat că la investigație a mai participat Donțov Alexandru, în calitate de operator de investigații. Acesta a explicat că scopul acțiunilor a fost acumularea de probe pentru a verifica dacă era într-adevăr vorba despre o comandă de omor asupra unei persoane.

A menționat că i s-a plătit un avans de 100 de dolari sau euro, fără a-și aminti exact valuta. Martorul Lavric a afirmat că a prezentat probele foto, care reprezentau împușcarea în cap a lui Chițaniuc Vasile. După prezentarea probei privind executarea omorului, Lavric a declarat că i s-a plătit o sumă în lei, dar nu a putut preciza cuantumul exact al acesteia.

La întrebările Avocatului: a declarat că a aflat despre acest caz de la conducătorul său nemijlocit din cadrul direcției. Acesta a menționat că i s-a explicat faptul că este vorba despre o comandă pentru omor. Referitor la Cujbă Nicolae, martorul a afirmat că a devenit ulterior cunoscut cu acesta, dar nu cunoaște ce legătură avea cu cazul, precizând doar că acesta ținea de activitatea sa.

Martorul nu și-a amintit cu certitudine dacă s-a întâlnit cu Cujbă, menționând posibilitatea unei întâlniri la Procuratură. A declarat că, după comunicarea operațiunii, i s-a stabilit sarcina de a documenta cazul conform articolelor 136-138 CPP.

Martorul a menționat că a mai fost audiat în ședință de judecată de două sau trei ori anterior. Acesta a susținut declarațiile date anterior la procuratură și în instanță, menționând că au trecut cinci ani și nu poate oferi detalii precise.

A confirmat că era înzestrat cu echipament de înregistrare eliberat de secția Tehnico-criminalistică. Martorul a explicat că Codul de procedură penală nu prevede documentarea înzestrării cu tehnică și scoaterea ei, dar la finele măsurii autorizate, acțiunile petrecute sunt menționate în procesul-verbal de consemnare care ulterior se legalizează la judecătorul de instrucție și care până la ziua de azi nu este contestat.

Acesta a declarat că înregistrările erau transmise persoanei responsabile de operațiune în cel mai scurt timp posibil după întâlnirile cu Toma P.

Martorul a precizat că înregistrarea și stenografierea erau necesare conform procedurilor interne și că nu este la interesul părții apărării dacă se întocmea vreun act de transmitere, fiind documente de uz intern înregistrate în registru. Referitor la intenția inculpatului, martorul a relatat că Toma Piotr a spus la prima întâlnire că dorește să „valească - ubirească” o persoană, considerând că este mai ieftin așa decât să meargă prin judecată cu aceasta.

A menționat că ulterior au apărut și alte idei din partea lui Toma, precum calicirea sau ruperea picioarelor victimei. Martorul a declarat că a urmat instruiri speciale pentru aceste tipuri de operațiuni la Academia de Poliție. Acesta a subliniat că, nu ține minte dacă a încercat să-l convingă să refuze pe inculpat.

În ședința de judecată din data de 05.12.2024, procurorul a solicitat a se da citire declarațiile matolului Cujbă Nicolae depuse anterior în instanța de judecată dat fiind faptul că Cujbă Nicolae a decedat la data de 27.11.2024. Întru respectarea principiului nemijlocirii, s-a dispus citirea declarațiilor acestuia depuse în calitate de martor de ***Cujba Nicolai date în cadrul ședinței de judecată la 14 septermbrie 2018, Vol. IV, f.d 128-129) .***

În context, Martorul Cujba Nicolai , a declarat că îl cunoaște pe inculpatul Petru Toma, fiind consăteni. Acesta relatează că, în perioada anilor 2012–2013, în timp ce se afla în Penitenciarul Pruncul (Spitalul P.16), a fost contactat de către Toma prin intermediul legăturilor telefonice.

Toma i-ar fi comunicat că are o problemă ce trebuie „clarificată” cu o femeie care lucra la o mănăstire. Problema viza înlăturarea unei persoane de gen feminin pentru ca să poată rămâne în posesia unui apartament. Toma îl întreba pe Cujbă dacă are pe cineva cunoscut ca să înlăture pe acea doamnă . Apoi și-a schimbat părerea și deja voia înlăturarea lui Chiținiuc Vasea, prima persoană de gen feminin a decăzut de la înlăturare.

Menționează că a discutat cu cineva de la libertate, cu un polițist sub acoperire, nu a cunoscut într-un fel că e polițist sub acoperire, cunoștea că e om serios, a subliniat că din ce ține minte îl chema Vlad Moldovanu, dar nu-și amintește la sigur.

Toma i-a pus ultimatum că să aducă poze, până sâmbătă ca dovadă că omul este înlăturat, totodată din ce ține minte martorul, era timp de vară.

Lui Toma i-a dat datele de contact a persoanei care trebuia să se ocupe de omor, avea convorbiri cu Toma. Lui Vlad Moldovanu i-a dat nr.de telefon a lui Toma, ultimii doi au avut întâlniri directe, s-au înțeles despre omor și suma de 500 de dolari pentru omor, despre această sumă cunoaște de la Toma.

La întrebările avocatului Malanciuc: martorul precizează că persoanele prezente în sală sunt domnul Chiținiuc (în cămașă albastră) și domnul Toma (în haină de culoare cafeniu). Acesta mai menționează că a fost audiat la P.13 de către polițiști, printre care unul pe nume Lilian, dar nu își mai amintește numele celorlalți.

6.Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată de către acuzatorul de stat:

Procesele-verbale ale acţiunilor de urmărire penală și actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații:

Denunțul ofiţerului Direcţiei nr.5 al INI al IGP al MAI privind organizarea comiterii omorului la comandă.

Materialele privind scoaterea de la secret a informației parvenite de la Direcţia Securitate, Regim şi Supraveghere a DIP MJ referitor la organizarea comiterii unui asasinat la comandă .

Procesul-verbal de ridicare şi examinare din 17.06.2013 cu anexele (stenografiile şi 5 discuri CD-R) a aparatajului tehnic ridicat de la Lavric Vladislav: a unui flashcard, de model „ Action HS USB FlashDiskDivece”, o cheie pentru automobile camuflată sub cameră audio/video în care se află un mini FlashKard de model „ Transcend” cu capacitatea de 32 GB cu nr.A733373834, un monitor video de model „Mini DVR” în care se află un mini FlashKard de model „Transcend” cu capacitatea de 32 GB cu nr.A733373739, prin intermediul căruia au fost înregistrate discuţiile audio/video între Levric Vladislav, Donţov Alexandru şi Toma Piotr la data de: 04.06.2013, 08.06.2013, 11.06.2013 şi 14.06.2013 care confirmă intenţia lui Toma P. de a al omorî pe Chiţiniuc Vasile, pentru a dobândi

în consecinţă ***** *****, transmiţând informaţia necesară despre victimă, convenind cu persoanele care urmau să execute comanda de omor a modaliatăţii comiterii infracţiunii, precum şi a remunerării.

Procesele-verbale de ridicare şi examinare din 05.06.2013 de la Lavric Vladislav a două file din agendă cu inscripţiile pe ele a familiei şi numerelor de telefon a persoanei care urma a fi asasinată, transmise de către Toma P. ofiţerului de investigaţii.

Procesele-verbale de ridicare şi examinare din 11.06.2013 de la Lavric V. a 1200 lei, bani transmişi de către Toma P. ca primă tranşă pentru omor şi ca bani de cheltuială pentru urmărirea lui Chiţiniuc V.

Procesele-verbale de ridicare şi examinare din 12.06.2013 de la Donţov A. a unei foi formatul „A4" pe jumătate pe care este imprimată o poză alb-negru a lui Chiţiniuc V. care i-a fost transmisă de către Toma P. pentru a fi identificată victima cu ulterioara ei asasinare,

Procesele-verbale de ridicare şi examinare din 14.06.2013 de la Lavric V. a banilor în mărime de 4600 lei, transmişi de către Toma P. ca parte din recompensa pentru omor, a aparatului foto de model „Canon" cu nr.2338014644 fără Flach Kard şi a telefonului mobil de model *****, o cartelă SIM „Orange" cu nr.*****

Proces-verbal de reţinere din 14.06.2013 a lui Toma P. Proces-verbal de percheziţie corporală din 14.06.2013 a lui Toma P., la care au fost depistaţi 48 lei, o legătură de chei în număr de 6 bucăţi, o brichetă, un telefon mobil „***** un FlashKard pentru aparate foto de model „SanDisk" cu capacitatea de 1 GB cu nr.BB0817111952D,

Ordonanţă din 15.06.2013, privind scoaterea lui Donţov A. de sub urmărire penală, prin care se demonstrează aportul acestuia la acumularea suportului probatoriu în **vedrerea identificării persoanelor implicate în săvârşirea infracţiunii.**

Documentele:

Încheierea judecătoriei Centru, mun.Chişinău din 04.06.2013 privind autorizarea efectuării urmăririi vizuale a lui Toma P.

Încheierea judecătoriei Centru, mun.Chişinău din 04.06.2013 privind autorizarea efectuării înregistrării video de imagini şi/sau comunicări audio cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice purtate între Levric Vladislav, Donţov Alexandru şi Toma Piotr,

Încheierea judecătoriei Centru, mun.Chişinău din 19.06.2013 care a constatat faptul că organul de urmărire penală a respectat legislaţia la efectuarea măsurilor speciale de investigaţii: înregistrarea video de imagini şi/sau comunicării audio cu ajutorul metodelor şi mijloacelor tehnice moderne (foto, video, audio) între Levric Vladislav, Donţov Alexandru şi Toma Piotr la data de: 04.06.2013, 08.06.2013, 11.06.2013 şi 14.06.2013,

Încheierea judecătoriei Centru, mun.Chişinău din 13.06.2013 privind autorizarea efectuării percheziţiei corporale a lui Toma P.

Copia Hotărârii Judecătoriei Rîşcani, mun.Chişinău din 02.05.2013 prin care a fost admisă acţiunea înaintată de către Scutaru Elena şi Chiţiniuc Simion împotriva lui Tabană Vera privind avacuarea din ***** fără acordarea altui spaţiu locativ şi obligarea de a nu crea obstacole,

Copia Încheierii judecătoriei Rîşcani, mun.Chişinău din 24.01.2013 de respingere a cererii de chemare în judecată a Verei Tabană împotriva lui Simion Chiţiniuc cu privire la restituirea cheltuielilor. Corpurile delicte: Un FlashKard, de model „ Action HS USB FlashDiskDivece", un mini FlashKard de model „ Transcend" cu capacitatea de 32 GB cu nr.A733373834, un mini FlashKard de model „Transcend" cu capacitatea de 32 GB cu nr.A733373739, , un telefon mobil „Nokia 3120c-1" cu cartela „Orange" 0803035050756, un FlashKard pentru aparate foto de model „SanDisk" cu capacitatea de 1 GB cu nr.BB0817111952D, aparatul foto de model „Canon" cu nr.2338014644 telefonul mobil de model ***** o cartelă SIM „Orange" cu nr.***** două file din agendă cu inscripţiile pe ele a familiei şi numerelor de telefon a persoanei care urma a fi asasinată, o filă formatul „A4" pe jumătate pe care este imprimată o poză alb-negru a lui Chiţiniuc V., 5 discuri CD-R „Acme", „Estelle", un disc DVD-RW, care sunt ataşate la dosar,

Mijloacele bănești în sumă totală de 5800 lei:

- 5 bancnote cu nominalul a câte 200 lei,
- 1 bancnotă cu nominalul de 100 lei,
- 2 bancnote cu nominalul a câte 50 lei,
- 4 bancnote cu nominalul a câte 500 lei,
- 11 bancnote cu nominalul a câte 200 lei,
- 3 bancnote cu nominalul a câte 100 lei,
- 2 bancnote cu nominalul a câte 50 lei.

7.Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Toma Piotr a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzațiile, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În acest mod, instanţa de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumţiei de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură

penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art. 101 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Toma Piotr au fost încadrate în baza art. la art.26, 145 alin.(2) lit.a),b) și p) Cod Penal.

Sub acest aspect, instanța relevă că în conformitate cu art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

În acest context, Curtea Constituțională, în pct. 38 al Decizia nr. 74 din 2 iulie 2020, a notat că încadrarea juridică a faptei penale, identificarea normei aplicabile și stabilirea pedepsei țin de competența instanței de judecată, care efectuează încadrarea juridică a faptei în funcție de circumstanțele concrete ale

speței deduse judecății (*a se vedea DCC nr. 76 din 21 mai 2019, § 18; DCC nr. 63 din 11 iunie 2020, § 28*).

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Instanța de judecată, examinând cauza penală în ansamblul său și analizând probele administrate atât în faza de urmărire penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești, constată că probatoriul este complet, complex și coerent, fiind format din declarații ale părții vătămate, declarații ale martorilor, rezultate ale măsurilor speciale de investigații, înregistrări audio și video, stenogramele acestora, procese-verbale de ridicare și examinare a mijloacelor materiale de probă, înscrisuri judiciare și alte probe relevante, care, coroborate între ele, demonstrează fără echivoc vinovăția inculpatului Toma Piotr Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 26, art.145 alin.(2) lit. a), b), p) Cod penal.

Instanța reține că declarațiile părții vătămate Chiținiuc Vasile sunt pertinente pentru stabilirea vinovăției inculpatului, acestea indicând existența unui conflict legat de dreptul de posesie asupra apartamentului situat în mun. Chișinău, str. Avraam Iancu nr. 27, conflict confirmat prin hotărârile judecătorești civile anexate la dosar.

Din considerentele expuse supra rezultă că inculpatul se afla sub risc iminent de a fi evacuat, circumstanță ce explică interesul material urmărit și motivația comiterii faptei. Or prin înregistrările anexate la dosar inculpatul afirmă că nu mai dorește să piardă resurse financiare din cauza la acest conflict și îi este mult mai facil să înlăture persoana, adică pe Chiținiuc Vasile.

Totodată declarațiile martorului Cujba Nicolai reflectă debutul activității infracționale și rolului inculpatului în organizarea omorului. Acesta a relatat că inculpatul l-a contactat în luna februarie 2013, solicitându-i identificarea unor persoane dispuse să comită omorul contra unei sume de bani, fapt ce demonstrează existența unei hotărâri infracționale anterioare și caracterul premeditat al acțiunilor inculpatului.

Reiterând cele expuse instanța asemenea remarcă declarațiile martorilor

Lavric Vladislav și Donțov Alexandru pentru stabilirea etapelor concrete ale pregătirii infracțiunii. Aceștia au relatat detaliat întâlnirile succesive cu inculpatul, discuțiile privind modalitățile de omor, termenul executării, cuantumul remunerației și transmiterea informațiilor despre victimă.

Declarațiile martorilor și a părții vătămate sunt concordante între ele, sunt constante în timp și se suprapun cu conținutul înregistrărilor audio și video efectuate în cadrul măsurilor speciale de investigații.

Instanța reține la caz rezultatele măsurilor speciale de investigații, în cadrul cărora au fost realizate înregistrări audio și video ale discuțiilor purtate între inculpat și martorii Lavric Vladislav și Donțov Alexandru la datele de 04.06.2013, 08.06.2013, 11.06.2013 și 14.06.2013. Aceste înregistrări au fost fixate prin procese-verbale și transcrise integral în stenogramele anexate la dosar.

Din analiza înregistrărilor audio și video, coroborată cu stenogramele acestora, instanța constată că inculpatul a exprimat în mod repetat și explicit intenția de a suprima viața părții vătămate, a discutat modalitățile concrete de omor, a indicat necesitatea ca victima să nu mai trăiască și a stabilit condițiile financiare ale executării faptei.

Aceste discuții demonstrează caracterul conștient, deliberat și perseverent al intenției infracționale. Stenogramele discuțiilor anexate la procesele-verbale din 17–18 iunie 2013 redau fidel conținutul înregistrărilor audio și video, confirmând expresiile utilizate de inculpat, succesiunea logică a discuțiilor și continuitatea planului infracțional. Acestea se coroborează cu declarațiile martorilor și cu celelalte probe administrate.

Totodată instanța constată relevanța probelor materiale ridicate în cauză, respectiv sumele de bani de 1200 lei și 4600 lei, transmise de inculpat martorului Lavric Vladislav, fapt consemnat prin procesele-verbale de ridicare și examinare din 11.06.2013 și 14.06.2013. Aceste sume corespund exact celor discutate în cadrul înregistrărilor audio și video ca avans și parte din recompensa pentru executarea omorului, demonstrând existența unei înțelegeri reale și efective.

De asemenea, instanța reține relevanța probelor privind transmiterea de către inculpat a datelor de identificare ale victimei, inclusiv fotografia alb-negru a lui Chiținiuc Vasile, notițele cu numerele de telefon și alte informații personale, ridicate de la martori și consemnate prin procese-verbale.

Aceste probe demonstrează intenția directă și crearea condițiilor necesare pentru săvârșirea infracțiunii.

Nemijlocit instanța de judecată, examinând poziția și argumentele inculpatului și a părții apărării, potrivit căreia martorii Donțov Alexandru și Lavric Vladislav l-ar fi provocat pe inculpat să comande omorul părții vătămate

Chiținiuc Vasile, nu este confirmată de materialele cauzei și este integral infirmată de probatoriul administrat și cercetat nemijlocit în ședința de judecată. Or inculpatul face trimitere la apeluri de pe numere necunoscute care îl amenințau pe dânsul și membrii familiei sale dar nu a prezentat probatoriu în argumentarea poziției.

Din ansamblul probelor rezultă că inițiativa infracțională a aparținut inculpatului, iar acțiunile acestuia au precedat orice contact cu martorii menționați. Instanța reține că din declarațiile martorului Cujba Nicolai rezultă fără echivoc faptul că inculpatul, încă din luna februarie 2013, a luat hotărârea de a ucide partea vătămată și a întreprins primele acțiuni concrete în acest sens, contactându-l pe martorul Cujba Nicolai, aflat la acel moment în detenție, cu solicitarea expresă de a-i identifica persoane care, contra unei remunerări bănești, ar putea executa omorul lui Chiținiuc Vasile.

Aceste fapte sunt anterioare implicării martorilor Donțov Alexandru și Lavric Vladislav și demonstrează existența unei hotărâri infracționale independente de orice pretinsă influență sau provocare. Ulterior, instanța constată că inculpatul a continuat în mod activ și consecvent realizarea planului infracțional, fiind cel care a propus martorilor Donțov Alexandru și Lavric Vladislav să execute omorul, prin discuții cu martorii a stabilit modalitățile concrete de săvârșire a faptei, a indicat termenul executării asasinării și a acordat sume de bani în avans pentru realizarea acesteia.

Totodată din analiza comparativă a declarațiilor inculpatului din 14.02.2019 și 19.11.2025 rezultă mai multe neconcordanțe relevante, care privesc atât rolul său în derularea evenimentelor, cât și circumstanțele faptelor relatate.

În declarația din 14.02.2019, inculpatul susține că inițiativa contactelor a venit în mod preponderent din partea lui Cujbă Nicolai, acesta fiind cel care i-a promis „rezolvarea problemelor” și care l-ar fi implicat ulterior pe Lavric și Donțov. Inculpatul descrie un rol pasiv al său, descriindu-se o persoană constrânsă, care doar transmite date de contact și o fotografie, fără a insista sau a participa activ la luarea deciziilor.

În schimb, în declarația din 19.11.2025, relatarea este mult extinsă și detaliată, inculpatul accentuând constant ideea că el a refuzat categoric orice soluție violentă încă de la început și că a încercat în mod repetat să se delimiteze, prezentându-se exclusiv ca victimă a presiunilor și amenințărilor.

De asemenea, se remarcă neconcordanțe privind percepția inculpatului asupra părții vătămate Chiținiuc Vasile. În 2019, inculpatul afirmă că nu a avut niciodată conflicte cu Chiținiuc și că doar presupunea că persoanele care îl deranjau seara ar putea fi din partea acestuia. În 2025, declară clar că în spatele planului s-ar fi aflat Chiținiuc Vasile, inclusiv prin intermediul ajutorului

acordat lui Cujbă Nicolai în penitenciar.

O altă neconcordanță privește conținutul și interpretarea expresiilor folosite în discuțiile interceptate. În 2019, inculpatul punctează că a fost grăbit să ia o decizie privind „împușcarea sau tăierea cu toporul” a victimei și că a discutat aceste variante, chiar dacă susține că nu era de acord. În 2025, inculpatul încearcă să se distanțeze de sensul acestor expresii, afirmând că fraze precum „trebuie de scăpat de un om” sau „se poate cu pistolul sau cu toporul” nu-i aparțin ori au fost doar repetate din frică, fără intenție reală, ceea ce contrastează cu declarațiile anterioare mai directe.

În declarația din 14.02.2019, inculpatul afirmă relativ clar și lipsit de ambiguitate că Lavric și Donțov i-au cerut bani pentru benzină și că el le-a transmis voluntar suma de 1.000 de lei, la o întâlnire ulterioară. În declarația din 19.11.2025, versiunea privind transmiterea banilor se modifică substanțial. Inculpatul nu mai face referire la suma de 1.000 de lei pentru benzină, ci introduce o altă cronologie financiară, susținând că prima dată le-ar fi dat 100 de euro, iar a doua oară nu le-ar fi dat bani, ci ar fi fost doborât și deposedat de o sumă din buzunar, pe care nu o mai poate preciza exact, indicând alternativ 4.000 de lei sau 100 de euro.

Ca urmare instanța constată existența unor divergențe în relatarea faptelor, atât sub aspectul rolului asumat de inculpat, cât și al circumstanțelor concrete privind contactele cu ceilalți participanți, transmiterea banilor, interpretarea discuțiilor purtate și identificarea persoanei aflate în spatele presupusului plan

Totodată instanța reține că urmărirea penală și judecarea cauzei s-au desfășurat cu respectarea dispozițiilor legale și a principiilor fundamentale ale procesului penal, inclusiv dreptul la apărare, contradictorialitatea, egalitatea armelor, dreptul la un proces echitabil și principiul liberei aprecieri a probelor. Probele au fost administrate legal, cercetate în ședință publică, cu participarea tuturor părților.

Instanța constată că absența rezultatului material al infracțiunii, respectiv decesul victimei, demonstrează că omorul a fost întrerupt la etapa de pregătire din cauze independente de voința inculpatului, ca urmare a intervenției organelor de drept. Această situație se încadrează în dispozițiile art. 26 Cod penal, potrivit cărora pregătirea infracțiunii constă în înțelegerea prealabilă, procurarea mijloacelor, adaptarea instrumentelor sau crearea intenționată a condițiilor necesare pentru săvârșirea infracțiunii.

Instanța reține aplicabilitatea hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 24.12.2012 privind practica judiciară în cauzele referitoare la infracțiunile de omor, care stabilește că faptele de organizare, comandare, transmitere a informațiilor despre victimă și remunerare a executorilor constituie acte de pregătire a infracțiunii de omor, chiar dacă rezultatul final nu

s-a produs.

În speță, instanța constată că inculpatul Toma Piotr***** **cu premeditate,** a întreprins toate acțiunile necesare pentru realizarea omorului, având rol de organizator și comanditar, contribuția sa exprimându-se prin căutarea persoanelor care să execute omorul, transmiterea informațiilor despre victimă, stabilirea modalităților și termenului de executare, precum și achitarea sumelor de bani în calitate de avans și recompensă, însă din cauze independente de voința sa, aceste eforturi nu și-au produs efectul.

Instanța constată existența agravantei **săvârșirii faptei din interes material**, întrucât din declarațiile părții vătămate, confirmate de hotărârile judecătorești civile anexate, rezultă că inculpatul urmărea preluarea și păstrarea apartamentului situat în *****, apartament aflat în litigiu. De asemenea, instanța reține că **inculpatul a comandat omorul** părții vătămate, oferind o remunerare bănească în acest scop apelând la intermediari, conștientizând consecințele faptelor sale și urmărind obținerea unui folos material.

În urma analizei complete și coroborate a tuturor probelor administrate, instanța constată că sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii imputate, sub aspectul obiectului juridic, obiectului material, laturii obiective și laturii subiective, iar vinovăția inculpatului Toma Piotr ***** este dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Privitor la încadrarea juridică a faptei instanța a reținut că **obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute la art. 145 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la viața persoanei, cea mai importantă valoare ocrotită de legea penală. Viața este protejată din momentul apariției și până la încetare, orice suprimare intenționată a acesteia reprezentând atingerea maximă adusă dreptului fundamental la existență. **Obiectul material** al infracțiunii de omor intenționat este reprezentat de corpul persoanei umane, în cazul de față fiind vorba despre cetățeanul Chișiniuc Vasile.

Din perspectiva **laturii obiective** a infracțiunii prevăzute la art. 145 Cod penal, aceasta presupune existența raportului de cauzalitate dintre acțiunile făptuitorului și urmarea produsă, precum și totalitatea circumstanțelor concrete în care a fost comisă fapta.

Omorul comis **cu premeditare** implică realizarea cumulativă a trei cerințe esențiale, și anume: existența unui interval de timp între momentul luării hotărârii infracționale și momentul executării acesteia, utilizarea acestui interval pentru reflectare, planificare și concentrare psihică în vederea realizării rezultatului urmărit și întreprinderea unor acte pregătitoare menite să consolideze hotărârea infracțională și să asigure ducerea ei la îndeplinire.

Cu referire la prima condiție, din depozițiile martorului Cujba Nicolai rezultă că decizia de a suprima viața victimei a fost luată anterior comiterii

faptei. Astfel, în luna februarie 2013, Toma P. l-a contactat telefonic pe Cujba N., aflat la acel moment în Penitenciarul „Pruncul”, solicitându-i identificarea unei persoane dispuse să omoare individul care îl împiedica să rămână în apartamentul în care locuia. Această hotărâre a precedat cu o perioadă considerabilă de timp data de 13.06.2013, când a fost pus în aplicare planul privind omorul lui Chiținiuc Vasile.

În ceea ce privește cea de-a doua condiție a premeditării, probele demonstrează că inculpatul a avut un rol activ și determinant în atingerea scopului urmărit. În calitate de organizator, acesta a inițiat și coordonat acțiunile necesare realizării omorului, respectiv a solicitat identificarea unei persoane care să execute fapta, a furnizat informații detaliate despre victimă, aspect susținut atât de declarațiile martorilor Lavric V. și Donțov A., cât și de rezultatele măsurilor speciale de investigații, inclusiv supravegherea vizuală, înregistrările audio-video și procesele-verbale întocmite la datele de 04.06.2013, 08.06.2013, 11.06.2013 și 14.06.2013. De asemenea, au fost ridicate și examinate înscrisuri ce conțineau date despre familie și numerele de telefon ale victimei, precum și o fotografie alb-negru a lui Chiținiuc V., transmisă pentru identificarea acesteia în vederea asasinării.

Referitor la cea de-a treia condiție, pregătirea infracțiunii se reflectă atât în acțiunile organizatorice descrise anterior, cât și în oferirea unei remunerații bănești persoanelor implicate în comiterea faptei. În acest sens, prin procese-verbale din 11.06.2013, au fost ridicați de la Lavric V. bani în sumă de 1200 lei, primiți de la Toma P. drept primă tranșă și cheltuieli pentru urmărirea victimei. Ulterior, la data de 14.06.2013, au mai fost ridicați 4600 lei, reprezentând o parte din recompensa promisă pentru săvârșirea omorului.

La cauză se reține și circumstanța **săvârșirii omorului din interes material**. Astfel, din declarațiile victimei, coroborate cu hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 02.05.2013 și încheierea aceleiași instanțe din 24.01.2013, rezultă că inculpatul locuia în apartamentul aflat în litigiu și urmărea dobândirea dreptului de proprietate asupra acestuia, motiv pentru care a acționat în vederea eliminării victimei.

De asemenea, este incidentă **agravanta omorului la comandă**. Din materialele cauzei reiese că inculpatul a dispus uciderea lui Chiținiuc Vasile cu scopul de a prelua apartamentul nr. 2 situat în *****Având în vedere riscul de a fi evacuat forțat, Toma Piotr s-a adresat lui Cujbă Nicolae, aflat în detenție și având legături în mediul infracțional, solicitându-i să îi recomande o persoană dispusă să comită omorul contra unei sume de bani.

Sub aspectul **laturii subiective**, din cele expuse supra și din analiza probelor administrate rezultă că infracțiunea a fost comisă cu intenție directă, inculpatul Toma Piotr prevăzând și urmărind producerea rezultatului fatal.

În ceea ce privește **subiectul** infracțiunii analizate, inculpatul este o persona fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, Toma Piotr fiind o persoană responsabilă penal, care nu figurează în evidențele medicului psihiatru sau narcolog și care, la momentul comiterii faptei, avea vârsta prevăzută de lege pentru atragerea răspunderii penale.

Cu privire la argumentele părții apărării

Partea apărării a solicitat **excluderea probelor nelegale** (nulitatea absolută).În temeiul art. 94 alin. (1) din Codul de Procedură Penală, solicită declararea nulității absolute și excluderea din ansamblul probator a tuturor înregistrărilor audio și video (fixate pe suporturile optice anexate la dosar), precum și a proceselor-verbale de consemnare a acestora, pentru următoarele motive cumulative: Obținerea prin provocare: Probele sunt rezultatul direct al încălcării art. 132^9 alin. (2) CPP (redacția 2013) și a art. 6 CEDO, fiind obținute printr-o activitate de instigare activă desfășurată de agenții sub acoperire (care au acționat pentru a menține artificial intenția infracțională, conform recunoașterii agentului Donțov) și de informatorul Cujbă Nicolae.

Încălcarea procedurii de consemnare: Probele au fost obținute cu încălcarea art. 132^5 alin. (1) lit. f) CPP, lipsind procesele-verbale de înzestrare cu tehnică specială, fapt ce face imposibilă verificarea legalității utilizării echipamentului și a integrității înregistrărilor (lanțul de custodie rupt). Lipsa autenticității tehnice: Probele nu îndeplinesc condițiile de autenticitate prevăzute de art. 132^5 alin. (6) CPP, fiind simple copii (nu originale) și conținând date false (anul 2012 pentru fapte din 2013), așa cum a confirmat Raportul de Expertiză Judiciară nr. 525-529/2024. 5.2.

Achitarea inculpatului Toma Piotr ***** În temeiul art. 389 alin. (2) și art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de Procedură Penală, coroborat cu art. 275 pct. 3) CPP („fapta nu întrunește elementele infracțiunii”), partea apărării solicită pronunțarea unei sentințe de achitare a inculpatului Toma Piotr *****, din următoarele considerente: Lipsa laturii subiective (Intenția): Acțiunile inculpatului nu au fost expresia unei voințe libere și nealterate. Intenția infracțională a fost creată și menținută artificial de către organele de stat prin presiuni, amenințări și scenarii impuse („grăbirea pentru a nu se răzgândi”). O voință viciată prin provocare polițienească (entrapment) exclude existența vinovăției în sens penal. Principiul in dubio pro reo: Toate dubiile majore privind veridicitatea probelor (date false, lipsa originalelor, fișiere incomplete) și credibilitatea martorilor cointeresați (Donțov, Cujba) trebuie interpretate în favoarea inculpatului. Jurisprudența CEDO: Condamnarea unei persoane pentru o infracțiune care nu ar fi fost comisă fără intervenția activă a autorităților constituie o denegare de dreptate incompatibilă cu art. 6 din Convenție.

Instanța, examinând argumentele părții apărării privind excluderea probelor și achitarea inculpatului Toma Piotr ***** constată că acestea sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute, întrucât nu se confirmă prin materialele cauzei și nu se încadrează în criteriile legale privind nulitatea probelor sau lipsa vinovăției.

Privitor la acuzația de provocare la infracțiune din partea colaboratorilor sub acoperire: Partea apărării invocă pretinsa provocare din partea colaboratorilor sub acoperire, instanța reține acuzațiile ca neîntemeiate întrucât acestea nu se confirmă prin probele prezentate și contravin principiilor stabilite de Curtea Supremă de Justiție în Fișa tematică pe subiectul provocării la comiterea infracțiunii din 8 mai 2025, interpretate în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în special cauza Morari c. Moldova (2016).

Potrivit acestor principii, în situația în care inculpatul invocă provocarea, sarcina autorităților este de a demonstra contrariul, obligație care, în speță, a fost pe deplin îndeplinită. Din probele administrate rezultă că inițiativa infracțională a aparținut în mod exclusiv inculpatului, anterior oricărei implicări a agenților statului sau a colaboratorilor sub acoperire. Astfel, încă din luna februarie 2013, Toma Piotr l-a contactat pe martorul Cujba Nicolai, solicitându-i identificarea unei persoane care, contra unei remunerări bănești, ar putea să-l omoare pe Chiținiuc Vasile.

Această conduită demonstrează existența unei hotărâri infracționale ferme, preexistente activităților speciale de investigație, ceea ce exclude ipoteza unei infracțiuni provocate de organele de drept. Comportamentul colaboratorilor sub acoperire a fost unul conform limitelor impuse de lege, aceștia limitându-se la documentarea intențiilor deja formate ale inculpatului. Din înregistrările audio-video și din procesele-verbale anexate la dosar se constată că ideea comiterii omorului nu a fost sugerată de colaboratori. Dimpotrivă, inculpatul a fost cel care a stabilit obiectul infracțiunii, a indicat modalitatea de executare, a transmis datele și fotografia victimei, precum și a achitat sume de bani în avans, acționând în mod conștient și determinat pentru realizarea scopului infracțional.

Totodată, apărării i-a fost asigurat accesul deplin la materialele cauzei, inclusiv la înregistrările efectuate în cadrul măsurilor speciale de investigație, care confirmă atât existența intenției infracționale anterioare, cât și caracterul activității al colaboratorilor sub acoperire. Aceste materiale au fost cercetate în mod contradictoriu în ședința de judecată, fără a se constata vreo limitare a dreptului la apărare sau vreo încălcare a principiului procesului echitabil. În aceste circumstanțe, instanța constată că nu sunt întrunite elementele provocării în sensul jurisprudenței CtEDO și al practicii Curții Supreme de Justiție, iar

măsurile speciale de investigație au fost aplicate legal, proporțional și exclusiv în scopul documentării unei activități infracționale inițiate de inculpat.

Referitor la cererea de constatare a nulității absolute a înregistrărilor audio-video și a proceselor-verbale aferente, instanța constată că pretinsele încălcări invocate de partea apărării nu se circumscriu cazurilor de nulitate absolută prevăzute expres de art. 251[1] alin. (1) Cod de procedură penală. Dispozițiile legale enumerate de apărare, inclusiv cele ce țin de modul de consemnare a măsurilor speciale de investigație sau de lipsa unor procese-verbale de înzestrare cu tehnică specială, nu se regăsesc printre temeiurile care determină în mod automat nulitatea absolută.

Totodată, instanța reține că, potrivit definiției legale, constituie încălcare esențială a dispozițiilor codului doar acea violare care a influențat sau ar fi putut influența autenticitatea informației obținute ori a documentului. În speță, lipsa unor procese-verbale distincte de înzestrare cu tehnică nu demonstrează, prin ea însăși, alterarea conținutului înregistrărilor, manipularea acestora sau încălcarea drepturilor procesuale ale inculpatului, în lipsa unor probe concrete în acest sens.

În ceea ce privește susținerile referitoare la lipsa autenticității tehnice și la faptul că înregistrările prezentate sunt copii și nu originale, instanța reține că legislația procesual-penală nu impune în mod exhaustiv obligația prezentării exclusive a suportului original. Din interpretarea dispozițiilor art. 93 alin. (2) pct. 6 și 8, coroborate cu art. 164 CPP, rezultă că legiuitorul a reglementat mijloacele de probă sub forma înregistrărilor audio-video, fără a stabili condiții de formă restrictive privind prezentarea acestora doar în original, lăsând aprecierea asupra admisibilității probei la latitudinea instanței de judecată, prin prisma pertinenței, concludenții și utilității.

În acest sens, instanța reține concluziile Raportului de Expertiză Judiciară nr. 525–529 din 27 martie 2024, care a stabilit că întreruperile sau stoparea unor înregistrări pot fi explicate prin defecțiuni ale purtătorului de informație sau ale aparatajului utilizat ori prin impedimente apărute la efectuarea copiei, fără a fi identificate semne de montare, intervenții intenționate sau falsificare a conținutului audio-video.

Astfel, deși înregistrările examinate sunt copii, autenticitatea lor sub aspectul conținutului nu a fost infirmată prin expertiză.

În ceea ce privește ***solicitarea de achitare a inculpatului*** pentru lipsa laturii subiective și aplicarea principiului in dubio pro reo, instanța constată că probele administrate demonstrează existența intenției directe, manifestată prin inițierea demersurilor infracționale, transmiterea informațiilor despre victimă, achitarea sumelor de bani și coordonarea acțiunilor necesare realizării infracțiunii.

În egală măsură nu se constată existența unor dubii rezonabile de natură să conducă la concluzia inexistenței vinovăției sau la imposibilitatea stabilirii adevărului, iar pretinsele neclarități tehnice invocate de apărare nu probează nevinovăția inculpatului.

Prin urmare, instanța respinge ca nefondate și neîntemeiate atât cererea de excludere a probelor ca fiind lovite de nulitate absolută, cât și solicitarea de achitare a inculpatului Toma Piotr *****, constatând că probele au fost administrate legal, nu a fost admisă provocarea polițienească, iar vinovăția inculpatului este probată.

Așadar, instanța de judecată consideră echitabil ca **Toma Piotr ******* să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 26 și 145 alin. (2) lit. a), b), p) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele.

În urma analizei exhaustive și coroborate a tuturor probelor administrate în cauză, instanța constată că vinovăția inculpatului Toma Piotr ***** în săvârșirea infracțiunii imputate este pe deplin dovedită. Concluzia instanței se întemeiază pe un ansamblu probator complex și coerent, format din declarațiile părții vătămate, depozițiile martorilor, rezultatele măsurilor speciale de investigații, înregistrările audio și video, stenogramele acestora, procesele-verbale de ridicare și examinare a mijloacelor materiale de probă, înscrisuri judiciare, hotărâri judecătorești civile, rapoarte de expertiză judiciară, precum și alte probe materiale și documentare administrate legal în cauză, toate fiind cercetate nemijlocit în ședința de judecată.

Instanța a stabilit că inculpatul a acționat cu intenție directă, în mod conștient, deliberat și premeditat, având rol de organizator al infracțiunii. Acesta a inițiat planul infracțional, a contactat intermediari, a identificat persoane dispuse să execute omorul, a transmis date esențiale privind victima, inclusiv informații personale și materiale de identificare, a stabilit modalitățile concrete și termenul executării faptei și a remis sume de bani cu titlu de avans și parte din recompensa promisă. Aceste împrejurări rezultă din declarațiile martorilor audiați, din conținutul înregistrărilor audio și video, din stenogramele acestora, precum și din probele materiale ridicate și examinate în cadrul urmăririi penale.

Instanța reține că argumentele formulate de inculpat și de partea apărării, inclusiv cele referitoare la pretinsa provocare, lipsa intenției, nelegalitatea sau lipsa autenticității probelor și aplicarea principiului in dubio pro reo, au fost examinate efectiv și în mod detaliat, însă au fost infirmate de ansamblul probator.

Nu s-au constatat elemente de provocare polițienească în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și al practicii Curții Supreme de Justiție, întrucât inițiativa infracțională a aparținut inculpatului, anterior oricărei implicări a colaboratorilor sub acoperire, iar comportamentul acestora a fost unul pasiv, limitat la documentarea activității infracționale deja inițiate.

Totodată, instanța constată că probele au fost administrate cu respectarea dispozițiilor procesual-penale, fiind apreciate sub aspectul pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar eventualele neregularități invocate nu constituie încălcări esențiale apte să atragă nulitatea acestora.

Autenticitatea conținutului probelor audio-video nu a fost infirmată prin expertiza judiciară, iar depozițiile martorilor sunt concordante, constante și susținute de probele materiale și documentare existente la dosar.

Prin urmare, instanța concluzionează că sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 26 și art. 145 alin. (2) lit. a), b) și p) Cod penal, sub aspectul obiectului juridic, obiectului material, laturii obiective și laturii subiective, iar vinovăția inculpatului Toma Piotr Ivan este dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

8.Cu privire la individualizarea pedepsei

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese, decât interesele legii.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile articolelor 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea urmări semnificative pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art. 16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor excepţional de grave, comise cu intenţie.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Toma Piotr face parte din capitolul infracțiunilor contra vieţii şi sănătăţii persoanei, care atentează la una din valorile fundamentale – relaţiile sociale cu privire la protecţia vieţii persoanei.

La fel, instanța statuează că potrivit art. 81 alin. (2) din Codul penal, mărimea pedepsei pentru pregătirea de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși **jumătate din maximul** celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.

Aliniatul (4) prevede că pentru pregătirea de infracțiune și tentativa de infracțiune detențiunea pe viață nu se aplică.

Totodată, instanța de judecată reține că Toma Piotr a comis infracțiunea în lipsa unor circumstanțe agravante sau atenuante prevăzute la art. 76 şi art. 77 din Codul penal.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Toma Petru de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 145 alin. (2) din Cod penal stabilește la data comiterii infracțiunii cât și în prezent o pedeapsă cu închisoare de la 15 la 20 ani, sau detenție pe viață.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține că pericolul social al infracțiunii săvârșite este unul sporit, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului a persistat un risc iminent de violare a vieții victimei, în rezultatul cărora ultimul ar fi putut să decedeze dacă inculpatul se adresa la infractori reali și nu la colaboratori sub acoperire.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub forma închisorii, în privința căreia partea apărării a obiectat susținând achitarea inculpatului.

Astfel, concluzia instanței de judecată asupra pedepsei sub formă de închisoare urmează să se bazeze pe următorul calcul. Din norma legală urmează că fapta imputată inculpatului se sancționează cu închisoare **pe un termen de la 15 la 20 de ani.** Aplicând prevederile art. 81 alin. (2) din Codul Penal pedeapsa maximă se reduce cu jumătate. Respectiv, noua limită cu care va opera completul de judecată **va fi de la 15 ani la 10 ani.** Prin urmare, având în vedere că în urma reducerii maximului pedepsei aceasta este mai mică decât pedeapsa minimă.

Ultima va fi coborâtă până la limita minimală prevăzută de art. 70 din Codul Penal, adică, 3 (trei) luni.

Prin urmare, noua limită cu care va opera instanța de judecată la stabilirea pedepsei va fi de la 3 luni la 10 ani .

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub forma închisorii pe un termen de 5 ani cu executarea în penitenciar de tip închis, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită şi în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar ca constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Așadar, raportat la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul urmării penale și cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptele comise, comportamentul său permit instanței de a concluziona şi faptul că corectarea şi reeducarea lui Toma Piotr este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normei penale incriminate.

Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea cât şi în defavoarea inculpatului, instanța opinează spre aplicarea unei pedepse privative de libertate pe un termen de 5 ani cu executarea în penitenciar de tip închis, în termenul căreia se va include şi perioada aflării în stare de arest.

În același timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (4) Cod penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

9.Cu privire la măsura preventivă

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, instanța reține reține că la 23.02.2016 Curtea Constituțională a Republicii Moldova a statuat că, în sensul art. 25 alineatul (4) din Constituție arestul preventiv poate fi aplicat pentru o perioadă totală de celmult 12 luni, care include atât etapa urmăririi penale, cât și etapa judiciară până la emiterea încheierii judecătorești prin care persoana este eliberată din arest sau la momentul pronunțării sentinței de către instanța de fond. Termenul arestului preventiv include timpul în care persoana: a fost reținută și s-a aflat în arest preventiv; a fost sub arest la domiciliu; s-a aflat într-o instituție medicală, la

decizia instanței de judecată pentru expertiză în condiții de staționar, precum și la tratament, în urma aplicării în privința ei a măsurilor de constrângere cu caracter medical. Termenul arestului preventiv curge din momentul reținerii, iar în cazul care persoana nu a fost reținută, din momentul punerii efective în aplicare a mandatului privind aplicarea arestului preventiv. Termenul de 12 luni se referă la aceeași faptă(e) penală(e) pentru care persoana a fost plasată în arest preventiv, indiferent de eventuala recalificare ulterioară a infracțiunii . Orice detenție care depășește termenul total de 12 luni aplicat pentru comiterea aceleiași fapte, indiferent de eventualele recalificări ulterioare ale infracțiunii, este contrară Constituției și prin urmare, este ilegală. Mandatul de arest se eliberează pentru un termen de până la 30 de zile. Fiecare prelungire a duratei arestării preventive nu poate depăși 30 de zile, atât la etapa urmăririi penale, cât și la etapa judecării cauzei. Totodată, Curtea a declarat neconstituționale: alineatul (3); sintagma ..90 de zile" de la alineatul (5) aliniatele (8) și (9), ale articolului 186 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova , ca fiind contrare articolului 25 alineatul (4) din Constituție.

Prin încheierea din 29.02.2016 instanța de judecată ținând cont de Hotărârea Curții Constituționale din 23.02. 2016 Toma Petru a fost eliberat din arest preventiv în legătură cu faptul că ultimul s-a aflat în stare de arest preventiv un termen de 32 luni.

În context, măsura preventivă la caz nu este aplicabilă iar termenul executării pedepsei se va calcula din momentul reținerii, cu includerea termenului aflării lui Toma Piotr în arest preventiv din 14.06.2013 până la 29.02.2016.

10.Cu privire la latura civilă

La caz partea vătămată a solicitat prin acțiunea civilă a încasa din contul pârâtului Toma Piotr în beneficiul său suma prejudiciului material în mărime de 50 000 lei. A încasa din contul pârâtului Toma Piotr în beneficiul său suma prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în mărime de 500 000 lei. Întru asigurarea acțiunii civile solicită aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile deținute cu drept de proprietate de către Toma Piotr. (f.d Vol.V- pag.85-86)

Totodată în conformitate cu Fișa tematică adoptată de CSJ pe subiectul acțiunii civile în procesul penal, prevede următoarele.

Persoana care a cauzat prin infracțiune o daună altei persoane este obligată să o repare. Dreptul la repararea daunei se realizează prin constituirea/recunoașterea persoanei în calitate de parte civilă în urma înaintării acțiunii civile (art. 222 alin.(1) CPP).

Acțiunea civilă poate fi admisă în procesul penal dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: a fost înaintată acțiunea civilă; părții civile i-a fost cauzat un prejudiciu; între infracțiunea săvârșită și prejudiciul pretins există o

legătură cauzală; prejudiciul material este cert; prejudiciul nu a fost reparat integral până la hotărâre.

Cu privire la prejudiciul material.

Prejudiciul material reparat prin acțiunea civilă în procesul penal poate lua mai multe forme, inclusiv: 1) cheltuielile de tratament ale părţii vătămate şi de îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părţii vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor.

Prejudiciul real urmează a fi probat prin documente justificative *(deciziile nr. 1ra195/2024, § 11 și § 28, și nr. 1ra-479/2024)*. CSJ critică lipsa unei dări de seamă privind activitățile concrete ale avocatului.

Dacă în acțiunea civilă nu sunt anexate dările de seama privind serviciile prestate de avocat. Cheltuielile de asistență juridică sunt compensate în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile ca mărime. Omisiunea de a anexa o dare de seamă cu privire la serviciile prestate de avocat și timpul lucrat asupra dosarului poate duce la **respingerea integrală sau în parte a cerinței** de încasare a cheltuielilor pentru asistență juridică, deoarece nu permite sau îngreunează sarcina instanței de judecată de a stabili dacă aceste cheltuieli au fost „necesare”, în sensul art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă *(decizia nr. 1ra-1117/2023, § 40).*

Din materialele cauzei rezultă că partea vătămată a întocmit acțiunea civilă, prin care la prejudiciu material a solicitat 50.000 lei care se compune din următoarele: cheltuielile suportate pentru procurarea medicamentelor; cheltuielile pentru transport; cheltuielile pentru contractul de asistență juridică; cheltuielile legate pentru tratamentul de reabilitare.

Totodată partea vătămată **nu a anexat nici o probă** care ar justifica cheltuielile pentru procurarea medicamentelor, pentru transport, pentru contractul de asistență juridică, pentru tratamentul de reabilitare. **Ca urmare instanța reține ca neîntemeiat capătul privind pretențiile patrimoniale.**

Cu privire la prejudiciul moral.

În conformitate cu art. 219 alin. (4) CPP și art. 2037 Cod civil, la evaluarea cuantumului prejudiciului moral, instanța de judecată urmează să țină cont de natura și gravitatea suferințelor psihice cauzate părții vătămate, de gradul de vinovăție al inculpatului, de eventualul grad de vinovăție al părții vătămate, de nivelul de satisfacție pe care îl poate aduce despăgubirea, precum și de sumele acordate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și de practica Curții Supreme de Justiție.

Din raportul de evaluare psihologică efectuat asupra dlui Chiținiuc Vasile rezultă că acesta a suferit o traumă psihologică generată de implicarea directă într-o situație în care viața sa a fost pusă în pericol. Evaluarea psihologică a evidențiat un nivel înalt de nervozitate, manifestat prin anxietate persistentă, neliniște, oboseală psihică și tulburări de somn. Partea vătămată prezintă stări depresive, gânduri

pesimiste, dificultăți de concentrare și o stare permanentă de hipervigilență, fiind dominată de frica repetării evenimentului traumatizant. (f.d.Vol.V, pag.91-93)

Raportul relevă, de asemenea, că trauma psihologică trăită a afectat viața emoțională, cognitivă și relațională a părții vătămate, determinând retragere socială, tensiuni în relațiile familiale și dificultăți în menținerea unui echilibru emoțional stabil. Totodată, s-a constatat necesitatea asistenței psihologice specializate, partea vătămată nefiind în măsură să își gestioneze de sine stătător consecințele psihice ale traumei. Cu toate acestea, instanța reține că dl Chiținiuc Vasile își păstrează capacitatea de funcționare socială, este apt de muncă, comunică coerent și manifestă un comportament adecvat, aspect confirmat inclusiv de observațiile din cadrul interviului clinic.

În ceea ce privește gradul de vinovăție, instanța constată că suferințele psihice au fost cauzate exclusiv de comportamentul inculpatului, care a generat o stare de pericol real pentru viața părții vătămate. Nu se reține nicio contribuție a părții vătămate la producerea prejudiciului moral. Totodată, la aprecierea întinderii prejudiciului, instanța ține cont de faptul că fapta dedusă judecății constituie pregătire la omor, element care influențează nivelul obiectiv al gravității atingerii aduse valorii sociale protejate.

Despăgubirea pentru prejudiciul moral are un caracter reparator și compensator, iar nu punitiv, fiind menită să ofere victimei o satisfacție morală rezonabilă pentru suferințele suportate, fără a conduce la o îmbogățire nejustificată. Instanța apreciază că recunoașterea prejudiciului psihic suferit trebuie să se realizeze printr-o despăgubire proporțională, capabilă să reflecte gravitatea suferințelor, dar și limitele stabilite de practica judiciară.

În conformitate cu Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 6, despăgubirea acordată nu trebuie să fie vădit disproporționată față de sumele stabilite în cauze similare, fiind necesară respectarea principiului proporționalității și a obligației de motivare a cuantumului acordat.

Având în vedere existența unei traume psihologice dovedite, caracterul persistent al suferințelor psihice, natura infracțiunii reținute, precum și practica constantă a instanțelor naționale și europene, instanța apreciază că o despăgubire în cuantum de **100.000 (una sută mii) lei**, cu titlu de prejudiciu moral, reflectă în mod echitabil suferințele psihice suportate de partea vătămată, este compatibilă cu jurisprudența Curții Supreme de Justiție și a Curții Europene a Drepturilor Omului și nu este vădit disproporționată, realizând scopul reparator al instituției prejudiciului moral.

Prin urmare, instanța de judecată admite parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, respinge ca neîntemeiată pretențiile privind prejudiciul material din și admite suma de 100 000 mii lei ca prejudiciu moral.

Cu privire la cererea de aplicare a sechestrului asupra bunurilor inculpatului, instanța constată că partea vătămată a solicitat instituirea sechestrului în scopul asigurării acțiunii civile.

Totodată, potrivit art. 205 alin. (1)–(3) Cod de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor se dispune doar în măsura în care este necesară și proporțională pentru asigurarea executării acțiunii civile, cu indicarea bunurilor supuse sechestrului și a valorii suficiente pentru garantarea creanței.

În speță, partea vătămată nu a justificat necesitatea măsurii și nu a demonstrat existența unui pericol iminent de neexecutare a hotărârii, iar cuantumul prejudiciului moral admis de 100.000 mii lei nu justifică aplicarea sechestrului asupra întregului patrimoniu mobil și imobil al inculpatului.

În aceste condiții, instanța apreciază că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru aplicarea unei măsuri asigurătorii cu caracter excepțional, precum sechestrul, în lipsa unor probe care să indice un risc real și concret de înstrăinare, ascundere sau diminuare a patrimoniului pârâtului.

11.Cu privire la corpurile delicte

Cu referire la prevederile art. 161-162, art. 385 alin. (1) pct. 13), art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În continuare, referitor la corpurile delicte şi alte mijloace materiale de probă, instanţa precizează că prin ordonanțele organului de urmărire penală au fost recunoscute în calitate de corpurile delicte şi anexate la materialele cauzei penale:Un FlashKard, de model „ Action HS USB FlashDiskDivece”, un mini FlashKard de model „ Transcend” cu capacitatea de 32 GB cu nr.A733373834, un mini FlashKard de model „Transcend” cu capacitatea de 32 GB cu nr.A733373739, , un telefon mobil*****un FlashKard pentru aparate foto de model „SanDisk” cu capacitatea de 1 GB cu nr.BB0817111952D, aparatul foto de model „Canon” cu nr.2338014644 telefonul mobil de model *****, *ce se deţin în incinta secţiei exercitare a urmăririi penale pe cauze excepţionale PCCOCS, de restituit proprietarului Ministerul Afacerilor Interne* .

Mijloacele bănești în sumă totală de 5800 lei formate din 5 bancnote cu nominalul a câte 200 lei, - 1 bancnotă cu nominalul de 100 lei, - 2 bancnote cu nominalul a câte 50 lei, - 4 bancnote cu nominalul a câte 500 lei, - 11 bancnote cu nominalul a câte 200 lei, - 3 bancnote cu nominalul a câte 100 lei, - 2 bancnote cu nominalul a câte 50 lei, ce *se deţin în incinta secţiei exercitare a urmăririi penale pe cauze excepţionale PCCOCS.*

Două file din agendă cu inscripțiile pe ele a familiei şi numerelor de telefon a persoanei care urma a fi asasinată, o filă formatul „A4” pe jumătate pe care este

imprimată o poză alb-negru a lui Chiţiniuc V., 5 discuri CD-R „Acme”, „Estelle”, un disc DVD-RW, care sunt ataşate la dosar.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 3) și 4) din Codul de procedură penală, Articolul 162. În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat. Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigații, în scop de identificare a intențiilor și de verificare a sesizării cu privire la săvârșirea infracțiunii, se trec la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Din considerentele enunțate supra instanța de judecată reține că FlashKard-ul, de model „ Action HS USB FlashDiskDivece”, un mini FlashKard de model „Transcend” cu capacitatea de 32 GB cu nr.A733373834, un mini FlashKard de model „Transcend” cu capacitatea de 32 GB cu nr.A733373739, un FlashKard pentru aparate foto de model „SanDisk” cu capacitatea de 1 GB cu nr.BB0817111952D, Aparatul foto de model „Canon” cu nr.2338014644 *ce se deţin în incinta secției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale PCCOCS* ,de restituit proprietarului, Ministerului Afacerilor Interne, *după intrarea sentinței în vigoare*.

5 CD-R „Acme”, „Estelle”, un disc DVD-RW precum și două file din agendă cu inscripţiile pe ele a familiei şi numerelor de telefon a persoanei care urma a fi asasinată, o filă formatul „A4” pe jumătate pe care este imprimată o poză alb-negru a lui Chiţiniuc V. ,urmează a fi păstrate la dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Telefonul mobil „***** *ce se deţin în incinta secției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale PCCOCS* ,având în vedere că telefonul mobil sus menționat a fost ridicate de la inculpat a fost utilizate pentru comiterea

infracțiunii, instanța consideră oportună confiscarea acestuia prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului.

Mijloacele bănești în sumă totală de 5800 lei: - 5 bancnote cu nominalul a câte 200 lei, - 1 bancnotă cu nominalul de 100 lei, - 2 bancnote cu nominalul a câte 50 lei, - 4 bancnote cu nominalul a câte 500 lei, - 11 bancnote cu nominalul a câte 200 lei, - 3 bancnote cu nominalul a câte 100 lei, - 2 bancnote cu nominalul a câte 50 lei, potrivit art.162 alin.(1) pct.4) din Codul de procedură penală care au fost *ce se dețin în incinta secției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale PCCOCS*, *în temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) din Codul penal, se supun confiscării speciale prin trecerea forțată și gratuită în beneficiul statului.*

Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 26, 72 şi 81,106 din Codul penal, articolelor 157, 162, 227-229, 340, 384,385, 387, 389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Toma Piotr ***** se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26 şi 145 alin. (2) lit. a), b), p) din Codul penal, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei se va calcula din momentul reținerii, cu includerea termenului aflării lui Toma Piotr în arest preventiv din 14.06.2013 până la 29.02.2016.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată partea vătămată Chiținiuc Vasile privind încasarea din contul lui Toma Piotr în beneficiul părții vătămate/părții civile Chiținiuc Vasile a prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei și prejudiciului material în sumă de 50 000 lei.

Se încasează din contul lui Toma Piotr în beneficiul părții vătămate/părții civile Chiținiuc Vasile suma de **100 000** ***(una sută mii)*** **lei, cu titlul de prejudiciul moral** cauzat prin infracțiune, în partea ce excede suma admisă, pretenția se respinge ca neîntemeiată.

Corpurile delicte: FlashKard-ul, de model „ Action HS USB FlashDiskDivece”, un mini FlashKard de model „Transcend” cu capacitatea de 32 GB cu nr.A733373834, un mini FlashKard de model „Transcend” cu capacitatea de 32 GB cu nr.A733373739, un FlashKard pentru aparate foto de model „SanDisk” cu capacitatea de 1 GB cu nr.BB0817111952D, Aparatul foto de model „Canon” cu nr.2338014644 *ce se dețin în incinta secției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale PCCOCS , de restituit proprietarului, Ministerului Afacerilor Interne, după intrarea sentinței în vigoare.*

Mijloacele bănești în sumă totală de 5800 lei, *ce se deţin în incinta secţiei exercitare a urmăririi penale pe cauze excepţionale PCCOCS*, *în temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) din Codul penal, se supun confiscării speciale prin trecerea forţată şi gratuită în beneficiul statului.*

Telefonul mobil *****, *ce se deţin în incinta secţiei exercitare a urmăririi penale pe cauze excepţionale PCCOCS*, *în temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) din Codul penal, se supun confiscării speciale prin trecerea forţată şi gratuită în beneficiul statului.*

5 CD-R „Acme”, „Estelle”, un disc DVD-RW precum și două file din agendă cu inscripţiile pe ele a familiei şi numerelor de telefon a persoanei care urma a fi asasinată, o filă formatul „A4” pe jumătate pe care este imprimată o poză alb-negru a lui Chiţiniuc V. , *se vor deţine la cauza penală, pe toata perioada păstrării sale.*

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău *(sediul Buiucani)*.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Angela Vasilenco**